

Boer, Dame, Heer

Peter De Pauw

komedie voor 3 dames en 4 heren

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekomen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **Boer, Dame, Heer** op de website <http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **Boer, Dame, Heer**. Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

personages

- **Raymond De Ridder**, M, 40, sloef en vijg. Hij heeft een relatieprobleem met
- **Linda De Ridder**, V, 40, zijn bazige en zakelijke vrouw die Raymond domineert
- **Jack**, M, 40, beroeps pokerspeler. Hij heeft Linda van Raymond gewonnen en komt haar nu opeisen.
- **Eddy**, M, 22, zoon van Jack. Heeft een licht mentale achterstand, maar wil wel de maffia-praktijk van zijn vader overnemen.
- **Bert Gebroers**, M, 45, goede vriend van Raymond. Blijkt later ook de baas van Linda en Raymond te zijn.
- **Kristel**, V, 25, secretaresse van Linda, aanhoudster van Bert.
- **Agente**, V, 25, arm der wet, vrouw van het mannelijke type.

Decor

Het appartement van Raymond is zeer eenvoudig ingericht. Het geeft een open indruk. De spullen zien er nog goed uit en ogen onderhouden. Ze zijn niet modern maar zeker ook niet ouderwets, eerder tijdloos.

Aan de jardinzijde bevindt zich een klein bureau voor Linda met daarnaast de inkomdeur. Boven het bureau is een raam waardoor het licht naar binnen valt. Achter de inkomdeur hangt de kapstok tegen de muur.

Aan de achterzijde bevindt zich, aan de jardinzijde, op een verhoog van enkele treden de deur naar de badkamer en de slaapkamer. Deze is halfopengewerkt, zodat we nog net de gezichten kunnen zien als deze zich in de badkamer bevinden. Hun lichamen zijn niet zichtbaar.

Tegen de badkamer staat een tweepersoons zetel.

Daarnaast, aan de courzijde, bevindt zich de slaapkamer van Raymond en Linda. Het bed is duidelijk zichtbaar.

Vooraan aan de courzijde bevindt zich de keukendeur. Daarbij horen ook een kleine ontbijthoek met enkele stoelen en een barkast.

Eerste bedrijf

Het is nacht, nog net geen morgen. Het licht van de maan wordt stilaan verdrongen door de eerste zonnestralen. Linda ligt onzichtbaar te slapen in het bed. We horen gerammel aan de voordeur. Raymond tracht zijn sleutel zo stil mogelijk in het slot te steken, maar maakt daarbij te veel lawaai. Hij komt op zijn kousenvoeten binnen, zijn schoenen en de ochtendkrant in de hand. Hij is nog licht aangeschoten. Hij is nog maar net binnen of hij stoot de grote portfoliokaft van Linda om die tegen het bureau staat. Deze valt met een doffe plof op de grond.

RAYMOND *Aah! Verdomme. Sst!*

Voorzichtig zet hij de kft weg onder het bureau. Hij zet zijn schoenen op het bureau. Hij doet met veel moeite zijn jas uit en hangt deze aan de kapstok. Daarna tracht hij voorzichtig het gordijn te openen zodat er een klein beetje meer licht binnenvalt. De houten ringen maken meer geluid dan gewenst. Hij loopt tegen de zetel en valt er in.

RAYMOND Godverdomme. Wie zet hier nu een zetel?

Hij wil in alle stilte naar de slaapkamer gaan, maar plots bonkt Eddy op de deur.

RAYMOND *(schrikt. Hij opent de deur op een spleetje)* SST! Wacht nu toch eens eventjes.

EDDY Niks van.

Eddy duwt de deur hard open. Raymond krijgt deze in zijn gezicht en duikt achteruit. Midden in de deur houdt Eddy halt.

EDDY *(luid)* Klaar of niet, ik kom binnen.

Eddy komt de kamer binnen, sluit de deur hard en knipt het licht aan.

RAYMOND SST! Ik ben nog niet klaar! En doe dat licht uit.

Raymond loopt naar de schakelaar en knipt het licht weer uit.

EDDY Waarom moet dat licht nu terug uit? Zo zie ik wel niks meer.

RAYMOND Dat is de bedoeling.

EDDY Doe dat licht aan.

RAYMOND Dat licht blijft uit.

EDDY Ik ben bang in het donker.

RAYMOND Als je bang bent in het donker moet je fluiten.

EDDY Kan ik niet...Ik wil dat het licht aangaat.

RAYMOND Zij nu toch eens een beetje kalm. Wacht ik knip die bureaulamp aan (*doet dit*). Dat is wat zachter. Blijf eventjes hier, ik ben zo terug.

EDDY Ik verzet geen voet. Maar ik snap niet waarom dat ge dat licht niet allemaal aansteekt.

RAYMOND Ik doe het op mijn manier. Dat hadden we toch zo afgesproken? Juist?

EDDY Ja maar...

RAYMOND Juist of niet?

EDDY ...Juist.

RAYMOND En als je zo'n broekschijsjer bent, ga dan naar de keuken en steek daar het licht aan. Dan kunt ge daar wachten.

EDDY Waar is de keuken?

RAYMOND Dat is juist, gij woont hier niet... Daar.

EDDY Maar ik zie bijna niks.

RAYMOND Kom hier dat ik u help, want...

Raymond begeleidt Eddy naar de keuken. Dit gaat gepaard met het nodige lawaai en protest.

EDDY Ge gaat toch niet weglopen, hé?

RAYMOND Ik zou niet durven.

EDDY Dan is het goed want dat zou ik even hard kunnen missen als een kogel in mijn lijf. Wis jij trouwens dat ik al eens beschoten ben geweest?

RAYMOND In uw hoofd zeker?

EDDY Huh? Nee.

RAYMOND Vertel dat later maar eens een keer.

EDDY Bangelijk, zenne.

RAYMOND Zo zie, we zijn er. Ik zal het licht aandoen, dan kunt ge hier rustig wachten. (*het licht gaat aan*) Voila. Ga gewoon naar binnen en houdt u in stilte bezig. Zet wat koffie of zo. Ik kom u halen als ik het aan Linda heb verteld, oké?

EDDY Oké.

Eddy gaat de keuken binnen en Raymond sluit de deur. Hij gaat naar de drankkast, neemt er een fles sterke drank uit, gaat er mee in de zetel zitten en neemt er een stevige slok van en nog één en nog één.

RAYMOND Ah. Dat kan ik wel gebruiken op dit moment. Dat hebt ge nu weer goed geflikt, hé Raymond. Ge zit tot uw strot in de stront en gij zijt den enige die dat het hier allemaal kan opkuisen. Eerlijk duurt het langste zeggen ze altijd, maar dat lijkt me momenteel geen goede keuze. Verdomme hé. Als ik haar de waarheid vertel word ik als diner geserveerd. Zwijg ik, dan zal de koffiedame in de keuken er wel voor zorgen dat ik nooit geen honger meer zal hebben.

Raymond laat de fles in de zetel liggen en trekt met de staart tussen de benen naar de slaapkamer. Hij wil niet vertellen aan Linda wat er gebeurd is en wil bedenktijd winnen. Hij kijkt even of er beweging is in de slaapkamer en gaat dan voorzichtig naar binnen. Dan gaat hij over het bed en neemt de klokradio vast. Hij staat op 6:59. Hij tracht om zo stil mogelijk over het bed te kruipen en staat met zijn benen gespreid over de onzichtbare Linda. Op dat moment draait Linda zich om in bed en bevriest Raymond in paniek en laat de wekker op Linda vallen. Even is er een onbeweeglijk moment waarin Raymond afwacht tot de rust is teruggekeerd. Het loopt goed af. Hij neemt de wekker op, zet hem af en gaat van het bed af.

RAYMOND Zo, dat is al dat.

Hij gaat terug naar de zetel om weer een slok te nemen van de fles. Daar zit hij dan, letterlijk en figuurlijk met de handen in het haar.

RAYMOND Man, man, man, man, man, wat voor een miserie is dat hier.

Zijn eerste gedacht is om zijn vriend, Bert Gebroers, te bellen. Net op het moment dat hij zijn GSM genomen heeft, komt Eddy uit de keuken. Snel en geschrokken gooit Raymond de GSM weg. In de halve duisternis ziet Eddy Raymond niet zitten en hij roept hem dan ook.

EDDY (luid) Hé, Mijnheer De Ridder, waar ben jij?

RAYMOND Sst. Gij hebt nogal eens een klep zeg.

EDDY Wat zeg je?

RAYMOND Sst! Dat ge stil moet zijn. Ik zit hier!

EDDY Waar is hier?

RAYMOND In de zetel. En wees nu toch eens stil.

EDDY Daar kan ik toch niet aan doen dat het hier zo donker is.

RAYMOND Nee, maar aan dat volume dat uit uw strot komt, kunt gij wel veel regelen.

EDDY Wat zit gij daar trouwens in de zetel te doen?

RAYMOND Geiten te melken, nu goed?

EDDY Zeg, Raymond, waar kan ik de koffiefilters vinden?

RAYMOND Euh, in de kast, naast de koffie.

EDDY En waar staat dan de koffie?

RAYMOND Boven het aanrecht, de linkse deur.

EDDY (gaat weg maar komt snel terug) En hoeveel schepjes doen jullie normaal.

RAYMOND Vijf.

EDDY Oké. De koffie komt er zo aan.

Eddy wil vertrekken. Maar Raymond spurt hem achterna en houdt hem tegen.

RAYMOND Maar doe nu maar zeven of acht. Ik kan wel wat straffe koffie gebruiken.

EDDY Acht schepjes. Komt in orde.

Eddy verdwijnt en sluit de deur. Raymond tast even naar de GSM en belt dan naar Bert. Terwijl hij praat, steekt hij de kaarten van zijn kaartspel, dat hij uit zijn jaszak haalt, op volgorde en legt ze op de barkast.

RAYMOND Héy! Bertje! Man, ge kunt niet geloven hoe blij dat ik ben dat ik u hoor. Bert, goede vriend. Luistert. Ik heb u nodig... Ik weet dat het nog vroeg is en dat ik u op dit uur niet zou mogen bellen, maar ge hebt altijd gezegd dat “hoogst uitzonderlijk” en “nood breekt wet” en... Ja, dit is een noodgeval... gij gelooft mij precies niet. Ik moet u dringend spreken!... Ja, maar ik kan dat niet over de telefoon. Kunt gij niet naar hier komen?... Kristel oppikken en dan naar Zaventem?... Naar Spanje?... Fuertaventura?... En binnen een paar uur vertrekt uw vlieger? Ja, dat zal dan niet gaan... Kunt ge niet vragen dat ze eventjes wachten met opstijgen? Dat ze nog maar wat staken...

Luistert Bert, ge weet dat ik al veel voor u gedaan heb, zonder daar iets voor terug te vragen. En ge weet dat ik altijd gezwezen heb over alles wat dat gij met Kristel... Ja, handsfree bellen is inderdaad veiliger... ja inderdaad, samen, ik begrijp het... Dus nu zou ik u een kleine gunst willen vragen. Ik zit met een probleem. Ge kent Linda. Wel, ik heb u al eens verteld dat ik af en toe eens weg mag van Linda. Dan ga ik wat kaarten op café en een pintje drinken en zo. Nu gisteren, het was nog vroeg, zat ik dus sinds lange tijd nog eens in dat café en ik bestel zoals gewoonlijk een pintje en ga aan het tafeltje zitten waar dat ik normaal ga zitten... Korter? Ja, oké. Ik zit dus aan dat tafeltje te poken met mijn maten, behalve met de Freek, want die was ziek... Nog korter? Oké...

Bert, ik heb mijn vrouw vergokt... wel gelijk dat ik het zeg, vergokt. Ik had minder goede kaarten bij het poken en die nieuwe had gewonnen en toen was ik Linda kwijt... toen vond ik dat nog niet zo erg, nee. Soms zijt ge uw vrouw liever kwijt dan rijk. Dat zoudt gij toch ook moeten snappen.

Bert, ge moet echt naar hier komen. Er gaan hier accidenten gebeuren als Linda dat te weten komt... niet vertellen? Dat gaat niet. Er zit hier een vent binnen en die komt Linda al afhalen. En het ziet er een gevaarlijke, een struise uit, met een pistool. Bert ge moet langskomen... Wat Kristel? Pakt die toch even mee?...

Ja? Serieus? Geweldig! Nee, ik wacht hier wel. Merci, hé, Bert. Gij zijt echt een goede maat.

De kaarten zijn ondertussen gestoken en op de barkast gelegd. De fles is aanzienlijk geslonken. Eddy komt in de keukendeur staan met een vrolijk gebloemde keukenschort aan en koffie in de hand. In de GSM wordt een ander verhaal verzonnen.

RAYMOND ...nee ze komt nooit niet meer werken. Ze gaat met iemand anders mee, dus je hoeft er niet op te wachten. *(drukt af en steekt de GSM in zijn borstzak)* Daar hebben we ook al geen last meer van.

EDDY Ik weet nu misschien niet veel van onze business, maar telefoneren is geen optie bij ons.

RAYMOND Ik moet haar werk toch verwittigen dat ze niet kan komen. Die gaan anders wel veel vragen stellen. Ik weet ook niet veel van jullie business, maar vragen stellen lijkt me ook geen goed idee.

EDDY Waar is ze trouwens? Is ze al wakker?

RAYMOND Ik... ik krijg ze niet wakker.

EDDY Ik zal wel eens gaan zien. Waar is ze? Boven?

Eddy maakt aanstalten om naar de trap te gaan maar Raymond houdt hem tegen. Hij duwt Eddy terug naar de keuken.

RAYMOND Nee! Laat maar. Ik was aan het wachten op de koffie. Met de geur van koffie wordt ze meestal heel rustig wakker. En in dit geval denk ik dat het rustig wakker worden wel eens heel doorslaggevend zou kunnen zijn om haar te overtuigen om mee te gaan.

EDDY Hier.

Raymond wil de koffie overnemen, maar morst daardoor op zijn kleren. De koffie is nat, vuil en vooral heet. Eddy tracht de vlekken weg te wrijven.

RAYMOND Verdomme. Dat is heet.

EDDY Sorry.

RAYMOND Dat zijn brandwonden eerste graad.

EDDY Sorry. Ik wou u niet pijn doen. Ik zal snel wat ijs gaan halen.

RAYMOND Wel Ja. Doet dat.

EDDY *(wil vertrekken, maar keert snel terug)* En waar vind ik ijs?

RAYMOND Laat maar. Ge hebt al genoeg gedaan. Alé, beziet dat hier nu...

EDDY Oh, sorry. Doe uw broek uit.

RAYMOND Pardon?

EDDY Doe uw broek uit. Dan steek ik ze in de wasmachine.

RAYMOND Laat maar.

EDDY Ge moet er zout op strooien.

RAYMOND Dat is bij wijn, slimmerik.

EDDY Kan ik iets anders doen?

RAYMOND Nee, het is zo goed als dat ik het gehad heb. Ga jij nu maar gewoon naar de keuken en wacht tot ik u kom halen. Afgesproken?

EDDY Afgesproken.

Eddy verdwijnt in de keuken. Raymond gaat vliegensvlug naar de badkamer, knipt er het licht aan en trekt razendsnel zijn kleren uit. Hij doet zijn pyjama aan. Met de koffie in de hand gaat hij naar de slaapkamer en wekt daar Linda.

RAYMOND Zoetebolleke, wordt eens wakker. Ik heb een ovenvers ontbijt voor u klaar gemaakt...

Linda schiet wakker. Ze veert recht en knipt het felle licht aan.

LINDA Hoe laat is het? 7U10? Verdomme, mijne wekker is niet afgelopen. De wekker is niet afgelopen. Raymond! Ik heb het u nog zo gezegd, 07u00 stipt. Hoe kan ik anders op tijd op mijn werk geraken. Gij hebt die weer niet gezet zeker voor dat ge gisteren op de lappen ging en ge hebt u weer verslapen. En hoe laat waart ge weeral thuis vannacht?

RAYMOND Vroeg...?

LINDA Het is altijd hetzelfde met u. Ik heb mij verslapen en dat is allemaal uw schuld. Man, man, man, gij kost mij mijn baan nog wel eens. Waarom dat ik met u getrouwd ben, mij ontgaat het volledig.

RAYMOND Tasje koffie, liefste?

LINDA Koffie? Gij stinkt een uur in de wind naar den drank.

RAYMOND Ja, maar, dat is van daarjuist...

Ze haast zich uit bed.

LINDA Komaan, aan het werk.

RAYMOND Huh? Ik heb toch verlof?

LINDA Ja, gij misschien wel, maar ik niet. Komaan. Het is niet omdat gij te lui zijt om te gaan werken dat ge mij daarvoor moet laten boeten, hé.

Raymond staat langzaam recht. Te traag naar de zin van Linda.

LINDA Hop, hop. Ik heb al tijd genoeg verloren door u. Maakt gij een omelet voor mij klaar terwijl ik in de badkamer zit.

Terwijl Linda zich gaat klaar maken in de badkamer, gaat Raymond richting keuken om er een omelet te maken. Omdat Linda blijft praten kan hij niet anders dan blijven luisteren.

LINDA Gij beseft toch dat mijn baas, en dus ook de uwe, vanaf vandaag twee weken niet op kantoor is? Nee, waarschijnlijk niet; nee, daar is mijnheer niet met bezig. Ik ben wel de directrice ad-interim als hij er niet is. En ik zal het waarschijnlijk allemaal alleen moeten doen, want onze secretaresse is voor langere tijd ziek. Dus bibi kan het in haar eentje oplossen. Die pilletjes en die zalfjes gaan zichzelf niet maken, hoor.

Linda gaat van de badkamer naar de slaapkamer om daar kleren aan te trekken. Ondertussen:

LINDA En ge weet het, hé. Niet te hard gebakken. Ik hou niet van die droge omeletten. Dat zou je nu toch al moeten weten na al die jaren. Maar ja...

RAYMOND *(zucht)* Niet te droog schat, komt er aan.

Raymond gaat de keuken in, maar Eddy wil naar buiten. Hij kan hem nog maar net tegen houden. Ze praten zonder dat Linda dit hoort.

EDDY Is ze wakker? Dan kan ik ze mee nemen.

RAYMOND Toch niet zo, zeker? Wat voor een boer ben jij eigenlijk?

EDDY Wat?

RAYMOND Een dame als ons Linda moogt ge niet onvoorbereid ontvoeren. Alleen een respectloze boer heeft niet het geduld...

EDDY *(Raymond wurgend)* Kalm aan hé, want ik begin hier stilaan mij geduld te verliezen.

RAYMOND *(met dichtgeknepen strot, wringt zich los)* Sorry, Sorry, Sorry. Ik bedoel, ... ik bedoel dat ge toch niet met een dame over straat kunt kuieren die halfnaakt is en haar haren niet grondig heeft gekamd.

EDDY Eventjes, tot aan de auto kan dat toch geen kwaad.

RAYMOND Gij hebt nog veel te leren. Een echte heer is de hoffelijkheid zelve. Die wacht geduldig. Maakt liever een omelet. *(Eddy kan niet volgen)* Drie eieren, stevig geklutst, twee toeren peper, drie keer met het zoutvat schudden. En vooral, niet te droog uitbakken.

EDDY Euh, ja, niet te droog. Oké, ik zal alles wel vinden zeker?

Raymond duwt Eddy terug de keuken in. Raymond gaat ondertussen alles uit de kast halen om de tafel te dekken. Linda komt opgekleed en opgetut uit de badkamer. Haar tempo blijft even hoog.

LINDA Ja lap, het is al 07u22. Ik ga te laat komen en dat is allemaal uw schuld.

RAYMOND Mijn schuld? Maar schat...

LINDA Wat zeg je?

RAYMOND Niks schat. *(zucht)* Laat maar...

LINDA Om 07u53 vertrekt mijn bus. Ik wil ze niet missen, want anders kom ik te laat.

RAYMOND Dan neemt ge toch de volgende?

LINDA De volgende? Die komt pas om 08u23, dus dan kan ik nooit voor 08u30 in het centrum zijn. Gij zijt er ook niet echt met uw verstand bij, hé.

RAYMOND Nee, schat. Sorry.

Linda komt, ondertussen aangekleed, aan de keukentafel zitten, met haar rug naar de keukendeur. Ze nipt van de verse koffie die Raymond als een echte butler plichtsgetrouw ingiet en smeert daarna haar boterhammen.

LINDA Koffie!

RAYMOND Koffie.

LINDA Boter!

RAYMOND Boter.

LINDA Krant!

RAYMOND *(gaat deze halen op het bureau en snelt terug)* Krant.

LINDA Omelet!

RAYMOND Omelet...

Raymond beseft dat hij de omelet niet heeft. Hij gaat naar de keuken en komt terug met de pan. Hij schuift de omelet uit de pan op het bord van de Linda.

LINDA Eikes. Wat is dat voor een omelet?

RAYMOND Niet te droog, zegt ge nog.

LINDA Niet te droog, nee, maar deze is precies vers gelegd. Ik kan er met mijn verstand niet bij dat gij na twintig jaar huwelijk nog altijd niet weet dat ik dat snot op eieren vies vind. Dat eet ik niet op.

Linda schuift ostentatief haar bord weg. Achter haar rug doet hij alsof hij haar met de pan het hoofd wil inslaan. De frustratie is groot. Linda draait zich om en Raymond neemt terug zijn onderdanige houding aan.

RAYMOND Ja sorry, ik ben er ook met mijn gedachten niet bij.

LINDA Geeft de confituur maar.

RAYMOND Confituur! Komt er aan liefste...

Raymond doet de keuken deur open om de confituur te gaan halen. Eddy heeft de confituur vast en Raymond trekt deze uit zijn handen. Hierbij ontstaat een spel van "geefhier" tegenover "nee je krijgt hem niet als je me niet uit de keuken laat." Dit gaat gepaard met het nodige duw en trekwerk. Op het einde van dit gevecht brengt Raymond de arm van Eddy, met de confituur in zijn hand, richting Linda.

RAYMOND De confituur, liefje.

Linda grist de confituur uit de Eddys hand van Eddy, niet doorhebbend dat het niet Raymond is. Raymond wil Eddy terug in de keuken duwen maar hij biedt weerstand. Hij wil per sé blijven

en gedurende de volgende dialoog versluist Raymond hem van de keuken, op zijn knieën voorbij de tafel en de krantlezende Linda, naar de badkamer. Dit gaat uiteraard niet zonder horten en stoten. Als Linda gedurende de volgende dialoog soms van haar krant opkijkt naar het kabaal, gebaart Raymond van kromme aas en is Eddy uit het zicht gewerkt.

LINDA *(al etend en krantlezend)* Ge zou beter niet meer uitgaan. Dat is niet goed voor uw verstand. Heel de tijd in die rokerige kroeg zitten, om dan nog maar te zwijgen van de hoeveelheid bier die ge daar verzet.

RAYMOND Voor die ene keer in de maand.

LINDA Ge gaat mij misschien een zaag vinden, maar...

RAYMOND *(terzijde)* Als ge dat maar weet.

LINDA Wat?

RAYMOND Niks.

LINDA Een keer in de maand is ene keer te veel. Voor dat ge het weet hebt ge levercirrose. En dat pokeren, dat zou je ook best achterwege laten.

RAYMOND *(Verslikt zich bijna)* Oh, ja?

LINDA Het is en blijft een gokspel. Vroeg of laat raakt ge daar aan verslaafd en wie weet wat ge dan allemaal kunt verliezen.

RAYMOND Daar heb je geen gedacht van.

LINDA Bon, voor vandaag. Het lijstje voor de markt hangt in de keuken. En ge hebt een hele dag verlof, dus kunt ge de was ook doen. En begint met de witte was, want ik heb proper ondergoed nodig.

RAYMOND De was?

LINDA En misschien is het nog eens tijd dat ge hier het stof afneemt en kuist met nat.

RAYMOND Kuisen?

LINDA En niet zoals vorige keer er eens snel, snel doorvliegen met de stofzuiger, hé.

RAYMOND Ik heb wel een dag verlof genomen. Ik had gepland om gewoon niks te doen. Wat lezen of zo. Ik heb deugd van af en toe eens alleen zijn en niks te doen. Echt niks.

LINDA Dat weet ik. Maar vandaag dus niet.

RAYMOND Ik verwacht trouwens vandaag een heel belangrijk telefoontje.

LINDA Wat nu weer? Toch weer niets over dat gepoker van u?

RAYMOND (*betrapt*) Nee, nee, iets helemaal anders.

LINDA Ge kunt toch wel wat kuisen terwijl ge op dat telefoontje wacht?

RAYMOND Ja... Ja, maar ik kan niet naar de markt, bijvoorbeeld.

LINDA Eventjes kan toch geen kwaad. En daarbij, wij hebben een antwoordapparaat. Dan kunt ge daarna terugbellen.

RAYMOND Ik denk niet dat zoiets gaat. Het is voor een wedstrijd. En ge moet meteen opnemen.

LINDA (*kwaad*) Ge hebt daar toch niet voor moeten betalen?

RAYMOND Nee, alleen inschrijven via het internet.

LINDA Dan kunt ge ook al niks verliezen.

RAYMOND Ge kunt er een reis mee...

LINDA Ge moogt mij er alles over vertellen als ik straks terug thuis ben. Ik vind dat altijd zo lekker gezellig als gij gekookt hebt op de middag.

RAYMOND (*apart*) Dat ontbrak er nog aan. (*bang voor de gevolgen*) Maar schat, ik denk dat ge beter kunt doorwerken. Ge zit daar zo gans alleen, zonder baas of secretaresse. Ge kunt misschien beter niet meer naar huis komen. Alé, ge weet wel wat ik wil zeggen.

LINDA Ik sta er op. Speciaal omdat jij verlof hebt.

RAYMOND Dat hoeft niet. Ik trek mijn plan wel. Het is veiliger als ge op uw werk blijft.

LINDA Veiliger? Denkt ge dat ze mij misschien gaan ontvoeren?

RAYMOND (*verslikt zich bijna*) Nee. Haha. Ja. Alé, ik bedoel, misschien.

LINDA Gij zijt zot.

RAYMOND Wel, euh, ik bedoel ook, veiliger met al die auto's en zo.

LINDA Tut, tut. Ik kom vanmiddag naar huis en gij kookt.

RAYMOND Ik sta niet in voor de gevolgen...

LINDA Ziet maar wat ge maakt. Zolang het geen rauwe omelet is, maakt het mij echt niet uit. Maak maar verse lasagne of zo. Bon, het is 07u42. Ik heb geen tijd om verder te eten, dan maar zonder. Ik moet vertrekken. Vergeet de tafel niet af te ruimen.

Ze schranst haar laatste slokken koffie binnen. Eddy zit ondertussen al lang veilig opgesloten in de badkamer.

LINDA Bon, ik ga mijn tanden poetsen en ik ben weg.

RAYMOND Dat zou ik nu eens niet doen als ik u was.

LINDA Ik ben niet mee...

RAYMOND Ge hebt al zo veel tijd verloren. Uw tanden poetsen kost u minstens 0u02 minuten en dan is de kans groot dat ge uw bus mist.

LINDA Ik moet mijn tanden toch poetsen? Wat gaan mijn naaste medewerkers wel niet van mij denken?

RAYMOND Niks.

LINDA Hoe niks?

RAYMOND Ge zit toch alleen op uw bureau vandaag. Trouwens, ik vind uw natuurlijke mondgeur zo... zo... zo lekker rustgevend. Als ik 's nachts niet kan slapen, dan kom ik uw mond besnuffelen en dat brengt mij helemaal tot rust. Niet poetsen, doe het voor mij. Ik kick er op.

Raymond geeft Linda een zoen. Linda worstelt zich los.

LINDA Idioot. Bon, gij uw zin. *(ze doet haar jas aan)* Saluut. En denkt ondertussen maar eens goed na over onze relatie.

RAYMOND Pardon?

LINDA Wat dat ge allemaal gaat veranderen en zo aan uzelf. Want zo kan het niet langer hé.

Ze vertrekt zonder verder afscheid. Daar zit hij dan. Hij zakt moedeloos de zetel in.

RAYMOND Manmanman. Wat een dag. Ik heb nog een borrel nodig.

(drinkt. Krijgt dan een inval) Ik moet hier weg. Ik pak mijn koffers en ga met Bert en Linda mee naar Spanje...

Raymond gaat naar de slaapkamer en haalt er een koffer onder het bed uit die hij vult met wat basic reismateriaal.

Sokken, ondergoed, ... Tandborstel, *(wil naar badkamer, met de klink in de hand)*
Ah nee, beter geen slapende honden wakker maken.

Raymond gaat weer naar de slaapkamer. Eddy komt uit de badkamer en komt in de slaapkamerdeur staan.

EDDY Zeg, ik heb lang genoeg gewacht.

RAYMOND Fifi is precies al wakker...

EDDY Uw tijd is om. Ik zal uw vrouw zelf wel komen halen. Waar is ze?

RAYMOND *(snelt naar Eddy en trekt de slaapkamerdeur dicht om de reiskoffer te verbergen)*
Weg?

Linda komt terug binnen

RAYMOND Dag schat. *(double take)* Terug!

Eddy wordt door Raymond terug in de badkamer geduwd. Eddy wil buiten komen, wat resulteert in trekken en duwen aan de badkamerdeur.

Blijf! Nee! Maakt dat ge binnen zijt en durft niet naar buiten komen.

LINDA Tegen wie sta jij daar te praten?

RAYMOND ... Hardnekkige vlekken. *(tegen de badkamerdeur)* Wacht maar tot mijnheer proper u onder handen neemt. *(tot Linda)* Wat doe jij trouwens terug hier?

LINDA Ik had gisteren mijn portfoliokaft klaar gelegd zodat ik ze zeker niet zou vergeten, maar een of andere nachtbraker heeft die bij zijn thuiskomst weg gelegd.

RAYMOND Kijk eens onder het bureau.

LINDA Wat een geluk dat ge dat tenminste nog onthouden hebt. En begint nu maar te werken of Het zal uwen besten dag niet zijn. Ik stamp u met heel uw hebben en houden de straat op.

RAYMOND *(Terzijde)* De koffer staat al klaar. *(Gespeeld gehoorzaam)* Ik begin er onmiddellijk aan, allerliefste...

Linda verdwijnt weer. Raymond gaat in de slaapkamer de koffer nemen en zet deze aan de voordeur. Hij trekt zijn jas aan over zijn pyjama en neemt nog een slok van de fles. Eddy stormt de badkamer buiten.

EDDY Wel, waar is ze?

RAYMOND *(verslikt zich in zijn slok en spuugt deze uit)* Wie?

EDDY Uw vrouw, tiens.

RAYMOND Ah die. Ik weet niet.

EDDY Niet met mij, hé maat. Waar is uw madam? Diegene die hier daarjuist aan tafel zat?

RAYMOND Ah, die madam. Nu had ik u eventjes niet goed verstaan. Waar is ze? Ik dacht dat ge de kat bedoelde. *(als hij ziet dat Eddy niet lacht)* Mijn vrouw dus...

EDDY Wel?

RAYMOND Ha, ja, dat wilt nu lukken. Ge hebt ze juist gemist... Ze is net de deur uit.

EDDY Pardon?

RAYMOND Ja, haha, luistert, ik heb ze het proberen uit te leggen maar ze wou het niet verstaan. Ge weet hoe dat vrouwen zijn, hé. Tetteren a volonté, maar eventjes luisteren, ho maar... Ik heb er alles aan gedaan om ze hier te houden, maar vrouwen hebt ge niet in de hand...

EDDY Ik kan daar niet mee lachen.

RAYMOND Dat zie ik. Ik ook niet.

Eddy sleurt Raymond over de zetel. Hij bedreigt Raymond met een stevige vuist in de aanslag.

EDDY Als gij niet maakt dat uw vrouw hier op één, twee, drie terug staat, dan loop je hier subiet rond met twee blauwe ogen en een bloedneus.

RAYMOND Zou je dat nu wel doen. Dat geeft toch zo'n hoop rommel. Wie gaat dat allemaal opkuisen? Mijn vrouw is wel niet thuis, hé.

EDDY Dat zal mij worst wezen. Ik bedoel...

RAYMOND Relax. Ze komt wel terug, neem ondertussen een borrel.

EDDY Kom, genoeg spelletjes gespeeld. Ga op de die stoel zitten. Ik schakel den baas in.

Eddy kan er niet mee lachen en bindt Raymond op een stoel vast met enkele keukenhanddoeken die in zijn schort zitten. Eddy neemt zijn GSM uit zijn jas en drukt een nummer.

EDDY Pa?

RAYMOND (*aparté*) Pa?

EDDY Grote problemen. Die gast zijn vrouw is verdwenen. Wat moet ik nu doen?... Ja, weet ik veel. Hij wou het haar zelf vertellen en nu is ze weg... Ik weet dat niet. Ik was er niet bij... Ik was koffie aan het zetten... Ge moet zo niet roepen. Wacht ik kom naar de auto.

Eddy drukt af en bindt Raymond verder vast.

EDDY Geeft uw GSM maar af.

RAYMOND Dat gaat niet gaan, hé.

EDDY Hoezo?

RAYMOND Ik zit vastgebonden. Dan kan ik er niet aan.

EDDY Ik zal hem zelf wel pakken. Waar zit hij?

RAYMOND In mijn borstzak. (*Eddy neemt de GSM er uit, Raymond gilt het uit*) Alé, seg, niet kittelen.

EDDY En blijven zitten, hé. Als jullie er allebei vandoor gaan hoeft ik thuis niet meer binnen te komen.

RAYMOND En bij uw pa ook niet vrees ik.

Eddy verdwijnt langs de voordeur. Na een beetje wringen kan Raymond zich bevrijden.

RAYMOND Voila! Houdini, eat your heart out. (*richting voordeur*) Idioot!

Hij begint meteen te bellen met de vaste telefoon op het bureau.

RAYMOND Hallo. Politie? Luister, ik woon in de Grote Straat 5, Berchem... Ja dat is naast het station. Ik word hier gegijzeld door zware criminelen. Ik zit hier vastgebonden en ... pas op, ik hoor ze terug.

Raymond legt in en vlucht de keuken in. Jack en Eddy komen terug binnen.

EDDY ...en toen ben ik uit de badkamer gestormd en heb hem op een stoel vastgebonden, daar. *(hij wijst, maar beseft niet dat de stoel leeg is)* Wat gaan we daar nu mee ... *(nu wel)* Het is niet waar, hé.

JACK Wat voor een uilskuiken ben jij eigenlijk? Zegt niet dat ge deze ook weer hebt laten ontsnappen, hé.

EDDY Ik zeg niks.

JACK Eddy, verdomme jongen. Hoe kunt ge nu zo onprofessioneel zijn? Gaat gij zo later de zaak overnemen? Ik kan mijn familiebedrijf beter ineens aan de concurrentie cadeau doen en mijn eigen voeten in een betonblok gieten.

EDDY En hij had nog zo beloofd niet weg te lopen. Wat kan ik daar nu aan doen dat die zich niet aan zijn woord houdt. Ge kunt de mensen vandaag de dag toch niet meer vertrouwen hé, pa?

JACK Een complete mislukking, dat zijt gij!

EDDY Ik kan gewoon die druk niet aan.

JACK Te lomp om het gras te laten groeien!

EDDY Die spanning wordt mij te veel en dan...

JACK *(woedend)* Gij zijt de grootste idioot die hier op aarde rondloopt. Een schandvlek op onze stamboom. Ik heb mijn hele leven gedroomd van een zoon, iemand die de business zou kunnen verder zetten, maar als ik toen wist wat ik nu weet ... Ik was misschien beter af geweest als gij samen met uw moeder in de geboorte waart gebleven.

Dit is de druppel bij Eddy. Zijn ogen schieten vol tranen en hij vlucht naar de badkamer waar hij zich opsluit.

JACK Eddy! Maakt dat ge hier zijt.

EDDY Nee!

JACK Ja!

EDDY Nee. ik zit hier goed.

JACK Ge stelt u aan.

EDDY Het is hier warm...

JACK Maakt dat ge hier zijt.

EDDY Goede vochtigheidsgraad...

JACK Doe niet belachelijk.

EDDY En ik heb drinken en een toilet. Wat heeft een mens nog meer nodig?

JACK (*nuchter*) Eten?

EDDY Verdomme.

JACK Gij moet naar mij luisteren, en ik zeg, kom hier.

EDDY Ik luister juist niks naar u.

JACK Ik ben wel uw vader.

EDDY Gij wilt mijn vader zelfs niet zijn. Trouwens wat heeft dat er nu mee te maken? Ik ben wel al 22 jaar.

JACK Wees niet ongehoorzaam en komt daar uit.

EDDY Gij wilt mij liever dood, dus nee.

JACK Dat bedoel ik toch niet zo.

EDDY Nee? Hoe bedoel je dat dan wel? Ge hebt het daarjuist letterlijk zo gezegd.

JACK Dat was maar bij wijze van spreken.

EDDY En ik blijf hier bij wijze van protest.

JACK Komaan! Of moet ik u komen halen?

EDDY Ik ben dan misschien niet al te snugger, maar dat wilt nog niet zeggen dat ik niet gekwetst kan worden. Zo'n woorden komen hard aan.

JACK Daar moet ge tegen kunnen bij ons in de business.

EDDY Als ge iets over mij zegt wel, daar kan ik genoeg tegen, maar over mama moet ge zwijgen. Mama is een engel.

JACK Hoe kunt gij dat nu weten? Ze is gestorven op de bevallingstafel.

EDDY Dat bedoel ik juist.

JACK Zo'n heilig boontje was uw moeder ook niet, hoor.

EDDY Voor mij wel.

JACK Uw moeder was een hoer, een escortemeisje, exclusief voor mij. Zoals in “Pretty Woman”, maar dan zonder al dat chique gedoe. Toen dat ze in verwachting was van u, ben ik er mee getrouwd, uit principe. En omdat ik moest van den bompa. Maar dat wil niet zeggen dat ze altijd deugdzaam was, verre van.

EDDY Het blijft mijn moeder.

JACK Ja, zeg...

EDDY Het blijft mijn moeder!

JACK (*rustiger*) Oké. Ge hebt gelijk. Ik had dat niet mogen zeggen. En maakt nu dat ge er uit komt.

EDDY Ik kom er pas uit als gij uw excuses aanbied.

JACK Doe nu niet onnozel.

EDDY Ik meen het.

JACK Oké dan.

EDDY Ik hoor niks.

JACK Sorry, oké?

EDDY Sorry, wie?

JACK Sorry, Eddy.

We horen eventueel een toilet doorspoelen. De deur van de badkamer gaat open en Eddy stapt buiten. Ook de deur van de keuken gaat open en Raymond kruipt muisstil op handen en voeten naar de voordeur, waar hij de koffer neemt en wil vertrekken.

EDDY Excuses aanvaard.

JACK We spreken er niet meer over.

Eddy neemt Jack vast en knuffelt hem kinderlijk stevig. Plots merkt hij de kruipende Raymond op.

EDDY Pa, ik zal het goed maken. En ik weet ineens al hoe.

JACK Hoe dan? Ik denk dat het momenteel het beste is als gij zo weinig mogelijk doet. Ik zal het wel oplossen. Er is trouwens niet veel dat ge kunt doen, nu.

EDDY Ik kan u zeggen dat ik Raymond zie.

JACK Als ge hem ooit nog terug ziet mag je dat zeggen, ja.

EDDY Daar is Raymond.

JACK *(snel, met pistool)* Staan blijven!

*Jack lost een schot in het plafond. Plaaster valt naar beneden.
Raymond laat de koffer vallen op zijn tenen en danst van de pijn.*

JACK Sta stil. Wat zit er in die koffer?

RAYMOND Niks. Gewoon wat spullen voor Linda. Ik dacht dat jullie het wel fijn zouden vinden mocht ze het één en het ander mee hebben als jullie haar...

JACK Openmaken.

RAYMOND Nee. Niet openmaken. Ik bedoel als jullie haar ontvoeren.

JACK Die koffer openmaken.

RAYMOND Ah.

*Raymond gehoorzaamt aarzelend en legt de koffer op het bureau.
Jack bekijkt de inhoud.*

JACK Sokken.

RAYMOND Voor Linda...

JACK Ondergoed.

RAYMOND Voor Linda.

EDDY Herenonderbroeken?

RAYMOND ...ze is nogal groot geschapen.

JACK Scheermesjes?

RAYMOND Ook voor Linda. Ze heeft nogal wat last van te veel haar op haar...

Raymond knikt naar zijn kruis toe. Jack kijkt bedenkelijk en Eddy reageert met de gepaste degout.

JACK En wat is dat?

RAYMOND Tja...

Jack haalt een playboy uit de koffer.

JACK Ook voor Linda zeker? Ik geloof er de ballen van. Waar dacht mijnheer naartoe te gaan?

RAYMOND *(Slikt)* Nergens?

JACK Van die deur weg.

Raymond gehoorzaamt blindelings, de armen in de lucht stekend. Jack sluit de koffer en zet ze onder het bureau.

JACK *(tot Eddy)* En nu goed opletten hoe het wel moet. Geeft die vluchteling hier eens een stoel.*(tot Raymond)* Zitten en zwijgen, begrepen?

Raymond gaat gedwee op de stoel zitten die Eddy centraal voor hem klaar zet.

EDDY Goed gezegd, pa. Gaan we hem folteren?

JACK Waar is Linda? *(geen reactie)* Ik vraag u waar Linda is?

RAYMOND Dat kan ik niet zeggen.

JACK Waarom niet?

RAYMOND Ik moest zwijgen van u.

JACK Geen domme spelletjes. Daar is het nu de moment niet voor. Waar is ze?

RAYMOND Kunnen we niks regelen?

JACK Er valt niks te regelen. Gij gaat mij vertellen hoe ik mijn winst kan opstrijken.

RAYMOND Ik kan u geld geven.

JACK Ik bedoel Linda.

RAYMOND Met tienduizend euro koopt ge zo veel vrouwen als ge aan kunt.

JACK Ik hoef u geld niet.

RAYMOND Komaan. Vijftienduizend?

EDDY Zo veel geld? Mag ik dan wat hebben, pa?

JACK Zwijgen! Allebei. Ik ben hier niet gekomen voor geld. Ik ben hier gekomen voor Linda. Gij hebt gisteren verloren en ik heb gewonnen. Eerlijk is eerlijk. Het is dus niet meer dan normaal dat ik kom halen waar ik recht op heb. *(Hij haalt een velletje papier boven)* Gij hebt een "I Owe You" getekend. Dat zijn de regels en daar wijk ik niet van af.

RAYMOND Dat kunt ge niet maken. Vrouwen zijn niet te koop.

JACK Oh nee? Ik ben niet diegene die zijn eigen vrouw ingezet heeft. Alles is te koop. Ik kan wel een sex-slavin gebruiken.

RAYMOND Ze is niet bepaald een onderdanig type. En in bed al helemaal niet. Ze is zo meer het type dat altijd hoofdpijn heeft. Ik kan u garanderen, ge gaat er mee afzien.

JACK Speelt geen rol. Ik ben gewonnen. Ik heb er recht op. Ze is van mij. Waar is ze?

RAYMOND Dat zeg ik niet.

JACK *(dreigt met zijn pistool)* Ik vraag het niet nog eens.

RAYMOND Ik weet het niet, oké?

JACK Zal ik u helpen herinneren?

Jack spant de haan van zijn revolver aan en houdt hem tegen de slaap van Raymond. Deze is bang, maar zwijgt.

EDDY Mag ik hem folteren? Mag ik? Mag ik?

JACK Ik weet niet of dat gij...

EDDY Pa! Ik kan dat.

JACK Gij kon een half jaar geleden nog geen overreden eekhoorn folteren.

EDDY Dat was ook echt zielig. Al dat bloed...

JACK Dat bedoel ik nu.

EDDY Dat was anders. Dat was een beestje met een leuke pluimstaart en van die zielige oogjes.

JACK En dit is een mens.

EDDY Die ik niet ken. Toe, pa?

Jack stopt een prop in Raymonds mond.

JACK Goed. Ge moet het ooit leren. Ik weet niet of ge daar al oud genoeg voor zijt, laat staan volwassen genoeg, maar vandaag is misschien wel de uitgelezen moment om aan te tonen dat ge een echte man geworden zijt, dat ge klaar zijt voor het grote werk. Laat maar eens zien hoe lang hij kan zwijgen.

EDDY Ge vindt het toch niet erg dat ik even in uw keukenkasten zit?

RAYMOND *(met prop in zijn mond)* Gmpff. Gmpff.

EDDY Dat zie ik als een toelating.

Eddy gaat de keuken binnen. We horen gerommel en gestommel.

JACK Ik hoop dat je er geen bezwaar tegen hebt dat iemand anders de vuile klusjes opklaart. Ik zou het zelf kunnen, maar ik maak mijn handen niet graag vuil. Ik ben meer de man van de korte pijn; een nekschot of zo, dat is meer mijn ding.

Eddy komt terug met een slagersmes, een eiersnijder en een citroenpers. Hij heeft de schort nog steeds aan. Jack bindt Raymond verder vast zodat hij helemaal niet meer kan bewegen.

EDDY Hier kunnen we vast wel wat mee doen.

JACK *(bekijkt de verzameling van Eddy bedenkelijk)* Ik weet niet of dat... laat maar. Ge weet wat ik u geleerd heb. Ten eerste...

EDDY Ten eerste... ten eerste? *(Jack beeldt uit tot Eddy het eindelijk snapt)* Ten eerste langzaam! Wist ik wel. Ten tweede: niet laten flauw vallen en ten derde altijd laten zien wie de baas is.

JACK Ik had niet verwacht dat ge dat nog zou onthouden hebben. Begint er maar aan.

Jack neemt de eiersnijder en bedreigt Raymond er mee alsof hij de grootste baas is. Raymond is licht in paniek, maar niet omwille van Eddy.

EDDY Hoe noemt Linda? *(Jack en Raymond schudden hun hoofd)* Aha, geen reactie? Dan laat ik u kennis maken met dit!

Eddy schuift de eiersnijder over de neus van Raymond en draait hem langzaam om tot hij er af schuift.

EDDY Spreek! *(geen reactie)* Geen probleem. Ik krijg u tong wel los. Waar hebt ge haar voor het laatst gezien?

Hij pakt de citroenpers en draait deze in het oor van Raymond. Deze roept omwille van een vervelende pijn. Eddy stopt plots.

EDDY Oei sorry, heb ik u pijn gedaan?

JACK Eddy!

EDDY Oké. Juist. Ik ben de baas.

JACK Nooit vergeten.

EDDY Maar ik dacht dat hij ging flauwvallen.

JACK Van een citruspers?

EDDY Het is wel een hardnekkige, hé pa. Maar ik ben goed opgewarmd nu. Ik pak de grote middelen. *(met het mes in de handen)* Wat zal ik er eerst afsnijden? Een oor? Een paar vingers?

JACK Nu hoor ik u praten, zie.

EDDY Nog steeds geen woord? Voor de laatste maal... wat was de vraag nu ook al weer?

JACK Waar mijn buit is.

EDDY Oh ja, even vergeten... waar is zijn buit?

JACK Doe hem maar een Van Gogh cadeau.

EDDY Zonnebloemen?

JACK Snijdt er maar een oor af.

Eddy zet zich achter de stoel en neemt het hoofd van Raymond stevig vast en wil gaan snijden met de botte kant van het mes. Raymond is nu echt bang doch gelaten en niet rebels. De bel gaat. De heren bevriezen.

EDDY Het is niet waar hé. Ik was juist zo goed op dreef.

JACK *(trekt de prop uit Raymond zijn mond)* Wie is dat?

RAYMOND Weet ik niet. Misschien is Linda terug, maar dat zou mij verbazen. Ik hoop voor haar van niet.

EDDY Mag ik nog snijden, pa?

JACK Nee. Wacht daar maar even mee. Eddy, gij gaat in de keuken wachten.

EDDY Moet ik weer koffie zetten? Hoeveel schepjes wilt gij?

JACK Nee. Gewoon overal afblijven en stil zitten voor er weer iets mis gaat.

Raymond wordt snel losgemaakt.

JACK Luister. Gij gaat opendoen en zien wie het is. Ge scheept hen af. Wee uw gebeente als ge ook maar iets verraaft van de situatie. Dan krijgt ge een Claude François voor ik u persoonlijk twee Van Gogh's cadeau doe, gesnopen?

RAYMOND *(slikt bij gedachten van electrocutie)* Gesnopen.

Raymond gaat naar de deur. De bel gaat nogmaals.

RAYMOND Ik kom!

Jack gaat achter de deur staan met zijn pistool in de aanslag. Raymond opent voorzichtig de deur. Kristel staat er, beautycase in haar hand. Raymond stelt zich zo op dat Kristel niet binnen kan.

RAYMOND Ah, hier zie. Zijt gij alleen?

KRISTEL Ja. Een of andere onverlaat heeft zijne chique bak gewoon dubbel geparkeerd in het midden van de parking. Er kan amper iemand nog over of door. Gelukkig dat jij in een rustige straat woont.

RAYMOND Ge moest eens weten, hier gebeurt inderdaad zelden iets spannends. Hoe, euh, is het met u? Goed zeker? Wel, wel vooruit...

KRISTEL Bert is achteruit aan het rijden om een parkeerplaats te zoeken in de straat, maar het gaat niet vlot genoeg naar zijn goesting. Dus ben ik al gekomen.

RAYMOND Alé zeg.

KRISTEL We zijn onmiddellijk gekomen omdat je zei dat je hem dringend nodig had.

RAYMOND Nog steeds.

KRISTEL Vertel het maar. Misschien kan ik u al helpen.

RAYMOND Ik wacht liever tot Bert hier is.

Raymond voelt het wapen van Jack tegen zijn hoofd. Hij wil het kort maken.

RAYMOND Of weet, ge, ik denk dat het al opgelost is.

KRISTEL Hoe? Daarnet zei je nog...

RAYMOND Ik bedoel, luistert, heeft Bert niks verteld?

KRISTEL Nee, hij zei alleen dat het dringend was. En toen is hij omgedraaid en naar hier gereden.

RAYMOND Nee, het was een probleem maar nu dus niet meer. Ik kreeg de... de gaskraan van de keuken niet meer dicht gedraaid. Ik was omeletten aan het bakken. Maar dat is dus nu opgelost. Geen gevaar op ontploffing meer dus, haha.

KRISTEL En daar had je Bert voor nodig?

RAYMOND Ja. Maar nu dus niet meer. Alé, vooruit dan maar, bedankt om te komen en goede reis...

KRISTEL Kon je dan niet iemand anders vragen om te helpen?

RAYMOND Dat kon wel, maar Bert is de eerste die bij me op kwam.

KRISTEL Heb je dan geen handige Harry als buurman of zo?

RAYMOND Maar Bert is zo gespierd.

KRISTEL Dat is natuurlijk wel waar. Een fantastisch lijf, en schoon ogen en dan dat kontje dat zo strak...

RAYMOND Te veel info. Tot ziens dan maar?

KRISTEL Ik zal hier wel wachten.

RAYMOND *(snel)* Dat kan niet.

KRISTEL Nee? Wie weet waar hij de wagen aan het parkeren is. Och, tegenwoordig moet je zo zoeken naar een parkeerplaats in de buurt. Zeker sinds dat ze die nieuwe parkeermeters geplaatst hebben. Ik zal hem nooit terugvinden.

RAYMOND Ge kunt toch buiten wachten tot hij terug komt?

KRISTEL In de regen? Nee, bedankt. Dat is slecht voor mijn Gucci. En dan moet ik mijn haar weer föhnen voor we op het vliegtuig stappen.

RAYMOND Oké. Wacht dan hier maar wat in de gang.

KRISTEL Mag ik dan niet binnen komen?

RAYMOND Zou ik niet doen. Alles hangt hier nog vol gas. KABOUM! Haha. *(plots idee)* Of weet ge wat, komt anders maar binnen. Het zal al wel verlucht zijn nu. Zet u, schat.

Kristel komt binnen en gaat nietsvermoedend in de zetel zitten. Ze ziet Jack niet staan achter de openstaande deur omdat haar blik steeds op Raymond gericht is. Jack en Raymond wisselen enkele blikken en Raymond maant Jack aan tot geduld. Jack blijft op de achtergrond de conversatie volgen.

KRISTEL Ik ruik niets meer.

RAYMOND Ik heb alles tegenover elkaar open gezet. Dat trekt hier enorm, Linda.

KRISTEL Linda?

RAYMOND Zei ik Linda?

KRISTEL Ja.

RAYMOND Ja, dat is gek, hé. Zijt ge dan nu al terug thuis, Linda?

KRISTEL Nu doe je het weer!

RAYMOND Wat?

KRISTEL Mij Linda noemen.

RAYMOND Wie zijt gij dan?

KRISTEL Kristel.

RAYMOND Ja, zo noem ik u altijd in bed. Maar voor de rest ben jij toch gewoon mijn Linda.

KRISTEL In bed? Ge hebt het toch over uw vrouw, Linda?

RAYMOND Over u.

KRISTEL Wat is hier aan de hand?

RAYMOND Niks, Linda.

KRISTEL Dat gas heeft je toch niet echt goed gedaan, geloof ik. Het is naar je hoofd gestegen. Ik kan beter toch even naar de keuken gaan.

RAYMOND Zou ik niet doen als ik u was. Laat dat deurtje nog maar even toe.

KRISTEL Ik ga eens kijken of er toevallig nog gas stroomt. Beter voorkomen dan genezen.

RAYMOND Niet verschieten, hé.

KRISTEL Bedankt voor de waarschuwing.

Kristel opent de keukendeur en wil naar binnen gaan. Nog niet goed binnen horen we een korte gil en komt ze achterwaarts terug buiten, gevolg door Eddy met een boze blik en dreigend met een garde in zijn hand. Haar armen gaan de lucht in.

KRISTEL Wat is hier gaande? Wie is dat?

JACK Zwijgen!

KRISTEL *(zich omdraaiende)* Hoeveel zitten er hier nog?

JACK Zwijgen is er gezegd. Moet gij dan niet luisteren?

KRISTEL Raymond, help mij dan.

RAYMOND Dat ligt niet in mijn macht, meisje. Hoe graag ik dat ook zou willen.

JACK Wie is dat nu? Kristel of Linda?

KRISTEL Kristel.

RAYMOND Linda.

EDDY (*Bedenkelijk*) Wie is het nu?

RAYMOND Linda. Zij laat zich liever Kristel noemen, maar Kristel, Krista, Lista, Linda, dat is toch allemaal hetzelfde? What's in a name?

JACK O wee als ge met mijn kloten aan het rammelen zijt, hé maat!

RAYMOND Ik zweer het u. Ik spreek de waarheid, niets dan de waarheid en ik zal het u bewijzen ook: Mevrouw, hoe noem ik?

KRISTEL Raymond, maar ik zie niet...

RAYMOND Zwijgen, ik stel hier de vragen. Waar wonen wij?

KRISTEL Gij woont in de Grote Straat 5 in Berchem en ik woon...

RAYMOND Hier ook, uiteraard, lieverd. Haha. En wat doe ik allemaal in de slaapkamer?

KRISTEL Hoe kan ik dat nu allemaal weten?

RAYMOND Inderdaad, dat kunt gij niet weten. Gij ligt meestal te slapen of ge hebt koppijn.

KRISTEL Pardon? Mijn sexleven is nog prima in orde.

RAYMOND Nu nog mooier. Iedere keer als ik u het vraag is het nee. (*imitatie*) “ik ben onmenselijk moe, ik heb keiharde koppijn, ik heb een vermoeiende dag achter de rug. Morgen, misschien...” Zelfs niet op mijn verjaardag of onze jubilee. Niks. Nooit. Liever soloseks met uw vriendje op batterijen zeker...

KRISTEL Ik heb geen batterijen nodig om...

JACK Ja, oké, laat maar zitten. We moeten al die details niet weten.

EDDY Het begon juist interessant te worden.

RAYMOND Och, Eddy, doe geen moeite. Mijn vader zei dat als je voor elke keer je het doet voor je getrouwd bent één knikker in een pot doet en voor elke keer je het doet

nadat je getrouwd bent er weer één uitdoet, je de pot nooit leeg zult krijgen. Mijn pot stroomt over.

JACK Bon, genoeg melodrama. Die andere type, die Bert, waarover ze spreekt?

RAYMOND Oh, die, dat is een chauffeur die voor ons werkt. *(wijst één meter aan)* zo hoog, kan amper over het stuur zien. Parkeert de wagens bij ons in de firma.

JACK Bon, bij deze is uw schuld afgelost.

RAYMOND Mag ik dan mijn “I Owe You” terug?

JACK Hier.

RAYMOND *(onder het verscheuren)* Dat doet nu deugd, zie.

KRISTEL Mag ik eventjes?

JACK Nee, gij moet zwijgen en meekomen!

KRISTEL Waarom?

JACK Geen vragen stellen. Luisteren en doen wat u gevraagd wordt.

RAYMOND Ik heb u gewaarschuwd dat het een taaie tante is, hé. Zeg, ge hebt ze genomen met een “No money back” garantie. Dus achteraf niet komen klagen. De winkel neemt geen gebruikte goederen meer terug binnen als ze niet in de originele verpakking zitten.

EDDY Zal ik nog even opruimen?

RAYMOND Laat maar. Dat doet ik wel.

JACK *(tot Kristel)* Meekomen!

KRISTEL Ik wil niet. Raymond, doet iets!

Raymond draait zich om en begint wat op te ruimen. Jack stapt op Kristel af en neemt haar op zijn schouder.

KRISTEL Smeerlap! Laat me los. Raymond! Raymond! Hier heb je het laatste nog niet van gehoord.

JACK *(tot Eddy)* Ik ga haar in de wagen zetten. Zorg er voor dat Raymond dit niet kan navertellen en kom daarna naar de wagen.

EDDY Hoe moet ik dat doen? Ik kan zijn tong er toch niet uit trekken?

RAYMOND Wacht, dat was de afspraak niet!

JACK Om te beginnen! Slaag hem en heel dat appartement hier kort en klein. Laat het op een accident lijken. Steek daarna maar alles in de fik. Dat van die gaskraan was geen slecht idee. Merci, Raymond. Als ik ooit eens iets voor u kan doen...

RAYMOND Laat mij gaan. Wij hebben onze schuld toch gewoon afgelost. Zijt gij dan geen man van uw woord.

JACK Jawel. Ge hebt uw schuld vereffend. Dit is mijn surplus. De meesterproef van mijn zoon.

RAYMOND Smeerlap!

JACK Rustig, jongen. Ik dacht dat gij een echte heer waart. Ik heb mij blijkbaar vergist. Gij zijt gewoon een simpel boertje. Eddy, verpruts het niet, hé maat! En haast u! Ik wacht beneden in de wagon.

*Jack verdwijnt door de voordeur met Kristel op zijn schouder.
Haar protest deert het Jack niet. Eddy en Raymond blijven alleen
achter. Een pijnlijke stilte valt. Na een tijdje.*

EDDY Hoe gaan we dit aanpakken?

RAYMOND Gaat gij in de keuken koffie zetten. Dan kunnen we er bij een tasje koffie over praten. Dan haal ik ondertussen patékes bij de bakker om de hoek.

EDDY Oh ja. Een zwaantje voor mij. Nee, Eddy, wacht. Ge moogt het nu niet verprutsen. Zo simpel zijt ge nu ook weer niet. Ik mag u niet uit het oog verliezen. Gij gaat mee naar de keuken en ik ga mee naar de bakker.

RAYMOND Laat maar. Ik heb geen honger meer.

EDDY Jammer. Ik had nog wel goesting in zo'n zwaantje. Bon, dan begin ik er maar meteen aan. Zet u maar op die stoel, dan bind ik u terug vast.

RAYMOND Mag ik nog iets vragen?

EDDY Waarom?

RAYMOND Een laatste wens van een stervend mens?

EDDY Het is goed.

RAYMOND Ik zou graag nog eens op bedevaart gaan naar Jeruzalem. Mag ik dat eerst doen?

EDDY Ah nee. Dat gaat niet. Ik zou dan mee moeten om u in het oog te houden en ik kan niet zo lang stappen. Ik heb namelijk een zwakke knie.

RAYMOND Mag ik dan minstens in mijn eigen stoel sterven? Dit is de stoel waar Linda op zit en ik ben er van overtuigd dat ze er nooit meer op zou willen zitten als gij uw werk gedaan hebt.

EDDY Oké.

RAYMOND Het is die stoel daar.

Eddy draagt de stoel naar het midden van de ruimte. Raymond zet de stoel van voorheen weg onder tafel. Hij ziet de pan op tafel liggen, krijgt een idee, en neemt deze op.

EDDY Zeg maar wacht eens. Dat kan toch niet. Linda is met ons mee en als ik alles laat ontploffen, kan ze toch nooit meer...

Eddy draait zich om. Raymond raapt al zijn moed bij elkaar en slaat Eddy los in het gezicht met de pan. Eddy valt bewusteloos neer.

RAYMOND *(bekijkt de pan)* Dat klopt gelijk een bus.

PAUZE

INDIEN GEWENST KAN DIT STUK OOK ALS EENAKTER WORDEN GESPEELD. DE PAUZE VERVALT DAN EN MITS ENIG STIL SPEL KAN HET BEGIN VAN HET TWEEDE DEEL NAADLOOS AANSLUITEN OP HET EINDE VAN HET EERSTE.

Tweede bedrijf

De scène herneemt enkele minuten na het einde van voor de pauze. Eddy zit gekneveld en met een prop in zijn mond op de stoel, nog steeds bewusteloos. Hij heeft een bloedende neus. Raymond bevindt zich in de slaapkamer. Hij komt terug met een touw van zijn kamerjas. Hij bindt Eddy nog steviger vast en wil dan doorgaan. Net als hij met de koffer in de hand in de opening van de voordeur staat, ontwaakt Eddy zonder dat Raymond dit ziet.

RAYMOND Dat ze hunne plan trekken. Ik ben hier weg en kom nooit meer terug.

EDDY Mmpf..

Raymond kijkt even naar Eddy, maar wil toch doorgaan. Het kermen van Eddy weerhoudt hem op de een of andere manier toch om alles achter te laten.

EDDY Mmpf..

Raymond twijfelt hard. Hij gaat naar Eddy en verwijdert de prop uit zijn mond.

RAYMOND Roep straks maar om hulp als papaatje terug is.

EDDY Aah... Mijne kop. Wat is er gebeurd? Ik zie allemaal sterretjes. *(fijn en pijnlijk)*
Papa...

Raymond besluit om toch te blijven. Hij slaat kwaad de deur dicht en gooit de koffer weer op het bureau. Eddy schrikt wakker.

EDDY Huh?

RAYMOND Hier zie. Doornroosje is wakker geworden. Goed geslapen, jongen?

EDDY *(versuft)* Wat is er gebeurd?

RAYMOND Niks, zoneke. Blijft gij gewoon maar zitten in uwe stoel.

EDDY Ik kan mij niet bewegen.

RAYMOND Dat is nu net de bedoeling.

EDDY Mijn hoofd doet zo enorm pijn. Het lijkt alsof ik tegen een auto ben gelopen.

RAYMOND Te diep in het glas gekeken? Of beter nog, in de pan?

EDDY Pan?

RAYMOND Ja, pan. Het ziet er niet zo rooskleurig uit voor u, vrees ik. Papaatje lief zal u levend opeten als hij weet wat er gebeurd is.

EDDY Oh, nee hé!

RAYMOND Oh, ja hé! Dat doet mij er trouwens aan denken, jij hebt nog iets te goed van mij.

Raymond neemt de eiersnijder en de citruspers van de tafel en komt naar Eddy. Eddy krimpt in elkaar.

EDDY Wat zijt ge van plan?

RAYMOND Wat denkt ge? Gij hebt bij mij een rekening openstaan. Ik ga u gewoon met gelijke munt laten betalen.

EDDY Doet dat weg.

RAYMOND Waarom zou ik dat doen?

EDDY Dat was maar een grapje.

RAYMOND Mijn neus versnijden en mijn oor uitpersen?

EDDY Ja. Gewoon wat dollen.

RAYMOND Wel, dan ga ik ook gewoon wat dollen.

EDDY Niet doen, genade. Ik smeeik het u. Ik ben nog te jong om hier en nu te sterven. Ik wil nog niet dood. Geef me nog een kans. Ik zal mijn leven beteren.

RAYMOND Ik wil u die kans wel geven, maar daarnet had ge mij die keuze ook niet gelaten. En uw vader zou die keuze zeker niet goedkeuren.

EDDY Stop!

RAYMOND En waarom zou ik stoppen? Geef mij één goede reden?

EDDY Ik... euh... gij... moorden en folteren is niet braaf. Als ge mij pijn gaat doen, gaat ge nooit in de hemel komen. Ge doet dit trouwens alleen maar uit wraak. Denkt ge dat ge door mij te folteren en pijn te doen, uw vrouw terug zult krijgen?

RAYMOND Daar zit wel wat in, maar even goed, ik ga er toch mee door.

EDDY Nee! Niet doen... ik doe alles, ik beloof het.

RAYMOND Klinkt aanlokkelijk... vertel voort.

EDDY Zeg het maar. Gaat dit over geld? Mijn papa is schathemelrijk. Hoeveel moet ge hebben?

RAYMOND Geld interesseert me niet. Een bankrekening kost tegenwoordig meer dan dat ze opbrengt. En aandelen zijn al even onzeker. Trouwens, die van ons gaat toch met het grootste deel lopen.

EDDY Een extra vrouw? Een andere? Kan geregeld worden.

RAYMOND Zijt ge zot. Twee vrouwen kosten dubbel zo veel. Ik heb met één al problemen genoeg. Nee, die van ons is al lastig genoeg. Merci.

EDDY Wat wilt ge dan?

RAYMOND Zing eens een leuk liedje voor mij.

EDDY Pardon?

RAYMOND *(terzijde)* De baas spelen is inderdaad leuk. *(dan dreigend)* Zing een liedje, maakt niet uit wat. Klein, klein kleutertje? K3? Maakt niet uit.

EDDY Ik kan niet zingen.

Raymond toont speels de citruspers.

RAYMOND En ik kan niet stoppen.

EDDY *(zingt aarzelend)* Liefde is een kaartspel met jokers en pokers. Liefde is een steekspel, van geven en nemen.

De bel gaat. Raymond is meteen alert. Eddy blijft doorzingen, steeds luider, steeds meer zelfzeker.

EDDY (Heeft de smaak te pakken en zingt alsof zijn leven er van af hangt) Liefde is een kaartspel van dames en heren.

RAYMOND Sst! Zwijgt nu eens.

EDDY *(verstilt)* Liefde is een... kansspel voor... winnaars zoals... jij.

Raymond brengt de prop weer even aan.

RAYMOND *(aan de deur)* Wie daar?

BERT (off) Ik ben het.

RAYMOND Ik ook... wie is ik?

BERT (off) Bert.

RAYMOND Bert? Bert Gebroers? Mijnen baas?

BERT (off) Ja.

RAYMOND Zijt gij alleen?

BERT (off) Ja. Kristel is hier toch al.

RAYMOND Ja. Nee. Die was hier maar nu niet meer.

BERT (off) Wat zeg je?

RAYMOND Niks, laat maar. Ik bedoel, ben je alleen in de gang? Er is toch niemand die u met een geweer bedreigt?

BERT (off) Wat ben jij allemaal aan het raaskallen? Doe die deur open.

RAYMOND Eerst bewijzen dat gij het zelf zijt. Voor het zelfde geld staat hier één of andere posttraumatische IS-strijder voor de deur in een lange zwarte regenjas met een afgezaagd jachtgeweer onder. Ik loop liever geen risico om daar mee geconfronteerd te worden.

BERT (off) Moet ik daar vier verdiepen voor met de trap? Als je die deur niet opent, krijg je jouw Cée-vier.

RAYMOND (opent de deur) Nu weet ik dat gij het zijt. Kom er snel in.

De deur sluit hij bliksemsnel achter Bert. Raymond is nog steeds op zijn hoede maar verwijdert weer de prop.

BERT Amai, wat is dat hier voor een straat. Ge kunt hier altijd al amper parkeren en dan stond er nog zo'n chique BMW, die denkt dat hij alles mag, dubbel geparkeerd in het midden van de straat...

EDDY Dat is die van mijne pa.

BERT (Ziet Eddy zitten) Wat is dit?

RAYMOND Problemen.

BERT Dat zie ik. Wie is het?

RAYMOND Eddy, zoon van een maffiabaas.

BERT Waar ben jij mee bezig?

RAYMOND Ik zit in problemen.

BERT Ben je mij er aan het door sleuren?

RAYMOND Nee, serieus. Waarom denkt ge dat ik u belde? De stront staat tot aan mijn neusvleugels terwijl de beerkar blijft spuiten.

BERT Laat maar al. Ja, zeg. Los het op. Hier wil ik niks mee te maken hebben. Ik ben hier weg. Waar is Kristel?

RAYMOND Blijf!

BERT Waarom zou ik?

RAYMOND Ik heb u nodig.

BERT Ge hebt u zelf in de nesten gewerkt. Ziet maar dat ge er zelf weer uit geraakt. Salut.

RAYMOND Ik wist niet dat jij zo'n broekschijter was. Wacht. Ik zal het uitleggen.

BERT Ik wil het eigenlijk niet weten.

RAYMOND Het is nochtans heel simpel...

BERT Ik wil het zelfs niet weten. Waar is Kristel? We moeten zo meteen op reis vertrekken.

RAYMOND *(ontwijkend)* Die euh...

BERT Waar is Kristel?

RAYMOND Dat is een deel van het probleem.

BERT Waar is ze?

RAYMOND Beneden, in die BMW...

BERT *(plots geïnteresseerd)* Ik luister.

RAYMOND Ga je beloven niet kwaad te zijn?

BERT Hangt er van af wat ge gaat vertellen.

RAYMOND Ik heb gezegd dat ze mijn vrouw was.

BERT Pardon?

RAYMOND Dat zij Linda was.

BERT Mijn Kristel?

RAYMOND Ja.

EDDY Dus toch?

BERT Waarom? Tegen wie?

RAYMOND Eén: omdat Linda toen niet thuis was en twee: tegen de bestuurder van die BMW.

EDDY (*trots*) Mijne pa.

BERT Zwijg eens gij. Waarom?

RAYMOND Gij kunt nogal vragen stellen.

BERT Ik heb toch het recht te weten wat er met Kristel gebeurt.

RAYMOND Luister. Ik heb mijn vrouw vergokt tijdens een spelletje pokeren...

BERT Wat heb je gedaan?

RAYMOND Mijn vrouw vergokt.

BERT Tijdens het pokeren?

RAYMOND Yep.

BERT Gij meende dat dus daarstraks aan de telefoon? Ik dacht dat je mij er door aan het sleuren waart.

RAYMOND Verloren bij het pokeren.

BERT Is dat niet illegaal?

RAYMOND Dat weet ik toch niet. Als ge zo van die domme vragen gaat blijven stellen zijn we hier morgen nog bezig. Zijt gij hier om mij de les te spellen of om mij te helpen?

BERT Helpen zeker? Dik tegen mijn goesting. Maar ik snap het nog niet goed.

RAYMOND Zwijgt dan en luistert. Ik heb mijn vrouw verloren bij het pokeren. En nu blijkt dat die maffiabaas in die auto beneden het meent en hij komt Linda halen. Het is te zeggen, opeisen. Ik heb Linda gelukkig net op tijd kunnen buiten werken, maar toen kwam Kristel binnen en heeft hij haar meegenomen in de plaats. Ik heb nog getracht het anders op te lossen, maar hij wou van geen wijken weten.

BERT En wat doet hij hier dan op die stoel?

RAYMOND Hij was eerst hier om zijn vader te helpen, maar hij is te dom om het te helpen donderen. Mijnheer hier denkt dat ge met een citruspers iemand tot een bekentenis kunt dwingen. Maar ik denk dat ze bij de geboorte zijn IQ ermee hebben uitgeperst.

EDDY Niks over mijn moeder, hé.

RAYMOND Zwijgen! Ik heb hem met een pan op zijn kop geslagen. Pijnlijk, maar wel effectief.

EDDY Vandaar al die sterretjes.

RAYMOND Zo dom is hij dan toch ook weer niet...

BERT En nu?

RAYMOND Weet ik veel.

BERT Hoe ga je dit oplossen?

RAYMOND Daar heb ik eigenlijk nog niet over nagedacht. Laat ons zeggen dat ik daar nog niet veel tijd voor heb gehad.

BERT Hoe krijgen we Kristel terug?

RAYMOND Ja, dat is toch simpel: gij gaat ze terug vragen.

BERT Ben je gek! Ik ga niet op het raam van een maffioso zijn BMW tikken. Vergeet het. Straks eindig ik met een paardenhoofd in mijn bed of erger nog, met een gaatje in mijn voorhoofd. Nee, bedankt.

RAYMOND Niet dus?

BERT Nee.

RAYMOND Oké, dan.

BERT En wat doen we met hem?

RAYMOND *(na een tijdje nadenken)* Ik weet het.

BERT Ja?

RAYMOND We pakken allebei een borrel terwijl we er over nadenken. *(hij voegt de daad bij het woord)*

BERT Daar heb ik geen tijd voor.

EDDY Ikke wel.

RAYMOND *(negerend)* Zolang gij Kristel niet terug hebt, kunt ge toch niet vertrekken naar Spanje. Hier drinken.

Bert drinkt, tegen zijn zin. Plots:

RAYMOND Ik weet het!

BERT/EDDY Wat dan?

RAYMOND Sst! Ge zult wel zien.

Raymond haalt uit de borstzak van Eddy diens GSM. Eddy kijkt hem verbaasd en machteloos aan. Raymond belt het nummer van Jack. En hij wacht tot deze opneemt.

RAYMOND ... Hey Pa! Zoals ge ziet is het huis nog niet ontploft en... Waarom het zo lang duurt? Omdat het feestje door toedoen van uw zoneke niet doorgaat... nee, inderdaad, ik ben Eddyke niet. Ik ben Raymond. Dat had je niet verwacht hé, mij zo te horen, alive and kicking. Maar ja, zo gaat dat in het pokeren, soms verlies je een spelletje, dan win je de grote pot. Luister. Momenteel zien de zaken er hier helemaal anders uit dan toen gij hier met de verkeerde vrouw zijt weg gegaan. Ik heb uw Eddyke gegijzeld... *(houdt de hoorn even van zijn oor af om het geschreeuw te vermijden)*... niet zo roepen mijnheer Jack, dat is slecht voor uw hart. Ik zou niet willen dat ge een attaque krijgt... alhoewel... Ah, ge wilt bewijzen? Geen probleem.

Raymond houdt de GSM tegen het oor van Eddy.

EDDY *(Door de telefoon)* Papa, ik ben hier niet graag... Hij heeft de citruspers.

RAYMOND *(neemt de telefoon terug over)* Ge weet genoeg? Bon, dan stel ik voor dat ge terug naar hier komt, met die lieve en onschuldige dame die ge daar hebt. Kunnen we een ruilbeurs organiseren. Onze eigen kleine vrouwenhandel... tot zo. *(drukt af)* Zo, en nu even wachten tot papaatje lief terug komt.

BERT En nu?

RAYMOND Niks nu. Het zal niet lang meer duren voor ge uw Kristel terug ziet.

BERT Als er ook maar één haar aan haar geraakt is.

RAYMOND Dat zal wel niet. Jack is een echte gentleman.

BERT Een gentleman die vrouwen ontvoert?

RAYMOND Heb nu maar even geduld, dan kunt ge hem persoonlijk leren kennen. Al bij al is hij zo slecht nog niet.

EDDY Onze pa is een hele toffe.

BERT Ik wil die kerel helemaal niet leren kennen.

RAYMOND Daar is het dan nu wel te laat voor. Ge zit tot over uw oren in de... tot hier hé.

BERT En door wie komt dat?

Er wordt bruut geklopt op de deur. Een klein moment bevriest alles.

RAYMOND Bert, breng jij Eddy naar de keuken. Dan tracht ik hier alles te regelen. En blijf voor alle veiligheid maar even daar, tot de kust veilig is.

BERT Ik blijf niet in die keuken. Ik wil Kristel zien.

Er wordt nogmaals gebonkt op de deur.

RAYMOND Oké. Maar breng nu Eddy weg.

Bert sleurt Eddy met stoel en als naar de keuken. Als hij terug komt, sluit hij de deur van de keuken. Dan doet Raymond teken naar Bert om de deur te gaan openen. Hijzelf neemt het grote mes. Jack stormt binnen met Kristel, een revolver tegen haar hoofd.

JACK Waar is mijn zoon?

KRISTEL Zoeteke, help!

BERT Rustig schatteke. Het komt in orde.

RAYMOND Uw zoneke zit veilig. Voorlopig toch.

JACK Ik wil hem zien.

RAYMOND Geen probleem.

Raymond gaat de deur van de keuken openen. Hij sleurt Eddy terug in de living, maar houdt nu het mes op zijn keel.

EDDY Papa, help mij!

JACK Ik wil mijn zoon terug.

BERT Ik wil mijn Kristel terug.

JACK Wie zijt gij? Wie is Kristel?

BERT Ik ben Bert en dat is Kristel.

JACK Dat is Linda.

RAYMOND Nee, Dat is Linda niet. Ge hebt de verkeerde ontvoerd.

JACK Maar gij hebt gezegd dat...

RAYMOND Blufpoker. Ik heb u doen geloven dat ik de beste kaarten had en gij hebt gefold*. Gij hebt Kristel vast, de vrouw van Bert. Linda zit op haar werk. (*Met een fold wordt het weleggen van je kaarten bedoeld)

JACK Bon, ik wil nog altijd mijn zoon terug.

RAYMOND Geen probleem. Hij is nog altijd intact. Een bloedneus en klein builtje op zijn hoofd maar dat gaat verdwijnt wel als je er wat ijs op legt.

BERT Kristel, kom gauw naar hier.

Kristel probeert, maar Jack houdt haar stevig tegen.

JACK Zo snel gaat dat niet.

BERT Nee?

JACK Nee. Wie zegt mij dat jullie niks van plan zijn?

RAYMOND Mijnheer Jack, wij zijn mannen van ons woord. Als wij zeggen dat we geen slechte intenties hebben, dan hebben we die ook niet. Wij dragen in onze firma, en ook daarbuiten, eerlijkheid hoog in het vaandel. Dat is één van onze corporate keywords.

BERT Amai, Raymond, ge verbaast me. Dat jij onze bedrijfswaarden kent.

RAYMOND Eerlijk, Open en Groendenkend. Ik ben een trouwe medewerker Bert, al 25 jaar. Bent u een man van uw woord, Mijnheer Jack?

JACK Ik?... (*bluffend*) Natuurlijk.

RAYMOND Bon dan. Dan kunnen we ruilen zonder problemen.

BERT Ja, en rap als het kan.

JACK Oké.

RAYMOND Maar wacht eens. Als wij geen ruilgoed meer hebben, staan we machteloos tegen die blaffer van u. Als wij Eddy loslaten, wie kan mij dan garanderen dat gij ons niet sito presto allemaal aan flarden schiet?

BERT Niemand.

JACK Inderdaad. Niemand. Ge zult mij op mijn woord moeten geloven.

RAYMOND Daar heb ik dan weer een probleem mee. Goedgegelovig zijn is dan weer geen bedrijfswaarde. Lost gij Kristel maar eerst, als teken van vertrouwen.

JACK En gij dan toch Eddy houden, zeker? Dacht het niet.

BERT Doet uw kogels dan eerst uit uw wapen.

JACK En terwijl ik dat doe snijden jullie de keel van Eddy over zeker?

EDDY Hey, niet doen, hé. Dan kan ik niet meer asemen.

RAYMOND Wees gerust. Ik doe voorlopig geen vlieg kwaad.

KRISTEL Alstublieft. Doe iets.

BERT Schiet op mannen. Straks valt mijn poezeke in katzwijn.

RAYMOND Luistert hier. Ik doen een voorstel. Bert, gij telt tot drie. Op drie, doet gij uw kogels uit uw pistool en leg ik het mes weg, oké. Dan kunnen we daarna op ons gemak ruilen. Deal?

JACK Deal.

RAYMOND *(naar Bert)* Deal?

BERT Deal.

RAYMOND *(naar Eddy)* Deal?

EDDY Deal!

KRISTEL Deal, deal? Natuurlijk deal. Los dit op en laat mij los.

BERT Oké, op uw plaatsen, klaar, één, twee, drie!

Jack doet inderdaad plichtbewust de kogels uit het pistool en Raymond legt het mes weer op tafel. Alles verloopt gecontroleerd en gespannen, maar correct. Ze laten allebei hun slachtoffer echter geen seconde los.

BERT Dat verliep al goed. En nu ruilen. Ook op drie. Klaar? Eén, twee, ...

De bel gaat. Iedereen bevriest, daarna kijken ze naar elkaar. Ze weten niet wie het zou kunnen zijn en wat ze nu moeten doen. Het wapen verdwijnt snel in de holster van Jack. Bert gaat de deur open doen. Voor de deur staat een politieagente, een kordaat en droog manwijf. Het angstzweet breekt hen allen uit. Ze bekijkt de situatie terwijl ze binnen komt en houdt halt bij de nog steeds vastgebonden Eddy.

AGENTE Goeie middag heren en dame.

ALLEN *(alsof er niets aan de hand is)* Goedendag, hallo, ...

AGENTE Bon, tot u spreekt inspecteur Mannaerts, inspecteur van de politie van politiezone MINOS. Ik heb een noodtelefoon ontvangen vanuit deze wooneenheid van een slachtoffer van een gijzeling. Hij melde dat hij vastgebonden zat. Vermits u allen hier vrij kunt rondlopen, behalve u daar mijnheer, mag ik er van uit gaan dat u de flikken hebt gebeld? Is deze informatieve samenvatting van het onderschreven probleem correct?

EDDY Nee.

AGENTE Nee? U zweert dus nu onder ede dat u niet gebeld hebt?

EDDY Nee, ik heb niet gebeld.

AGENTE Mag ik dan zo vrij zijn te vragen wie dan wel het telefoonapparaat, zich daar bevindend, ter zijner oor geplaatst heeft om een verbinding aan te gaan met ons lokaal politiekantoor?

JACK Niemand.

AGENTE Niemand mag dan perfect zijn, ik denk niet dat die kan telefoneren. En u bent?

JACK Jack.

AGENTE Jack en hoe nog?

JACK Voorlopig gewoon Jack.

AGENTE Bon, voorlopig gewoon Jack. Ik heb een telefoontje gekregen over een gijzeling, ik kom hier aan en zie iemand vastgebonden op een stoel zitten. Dat is een feit, ja? Dat vinden wij bij de flikken op zijn minst gezegd... verdacht. Capice?

JACK Euh, ja. Ik wil alleen maar...

AGENTE Alleen maar wat? Ik ga hier dan ook niet weg voor dat dit hier opgelost is. Begrepen?

JACK Ja. Die jongen is mijne zoon en ...

AGENTE Had ik iets gevraagd?

JACK Nee.

AGENTE Nee wie?

JACK Nee, mevrouw de agente.

AGENTE Nee, inspecteur Mannaerts!

JACK Nee, inspecteur Mannaerts.

AGENTE Bon. En wie bent u?

RAYMOND Ik ben Raymond, Raymond De Ridder. Ik woon hier in dit appartement.

AGENTE Bon dan hebt u als eigenaar van dit pand gebeld?

RAYMOND *(uit schrik voor Jack)* Ikke? Nee, dat zou ik niet durven. Ik bedoel doen.

AGENTE Mijnheer kan niet telefoneren, misschien? U hebt klaarblijkelijk, zoals ik momenteel kom te constateren, toch oren en een mond. Hebt u dan misschien geen vingers die het gewenste nummer van de 100 of 101 dan wel 112 indien u mobiel belt kunnen draaien?

RAYMOND Jawel, maar ik bedoel...

AGENTE *(nuchter en droog)* Hey, dat is maar een mop, hé mijnheer De Ridder. Een mens moet af en toe toch eens kunnen lachen. Zo kunnen wij gezamenlijk de zaak relativeren. Een mop van tijd tot tijd moet kunnen, zelfs bij de flikken.

ALLEN *(pijnlijk en ongemakkelijk)* Hahaha.

AGENTE Bon, en uw bent?

BERT Ik ben Bert Gebroers inspecteur Mannaerts. Ik woon hier niet. Ik bedoel, ...

AGENTE En wat doet u hier dan in dit etablissement als ik vragen mag? Bent u hier iets verloren misschien?

BERT Nee. Ik ben Raymond zijn baas. Ik was op weg naar Zaventem, maar ik heb hier even een tussenlanding gemaakt. Hahaha! *(als de agente niet lacht)* bij wijze van spreken dan, bedoel ik ...

AGENTE Dat is dus niet grappig. Dan maken wij bij de flikken toch wel betere moppen, maar soit. Bon, tot hiertoe hebben we mijnheer hier en dat is zijne zoon en mijnheer hier met zijnen baas. Schoon koppeltjes zo te zien. Dan schiet er alleen nog maar mevrouw hier over. Zeg het is schatje? Wie zijt u?

KRISTEL Ik ben Kristel, mevrouw de inspecteur de Mannaerts.

AGENTE En wat doet u hier als ik vragen mag?

KRISTEL Ik, ja, wat ik hier eigenlijk? Ik weet het niet. Ik moest naar hier komen van Raymond. Hij had ons gebeld.

AGENTE Ziet u wel dat u kunt bellen, mijnheer. Hahaha. En wat moest u hier dan komen doen, mevrouw?

KRISTEL Ik...

RAYMOND *(plots)* dansen!

KRISTEL Dansen?

RAYMOND Ja, luistert, eigenlijk is het heel simpel inspecteur Mannaerts

AGENTE Ik ben curieus.

RAYMOND Ja, ik ook. Dus, Die madame Kristel hier is eigenlijk simpelweg een stripteaseuse...

KRISTEL Pardon?

BERT Zie uit hé, maat!

AGENTE Iedereen zwijgen, mijnheer De Ridder is hier aan het woord.

Raymond probeert iedereen te overtuigen om mee te spelen. Een voor een hebben ze door dat ze moeten meespelen om de agente geen argwaan te doen krijgen.

RAYMOND Och Bert, we moeten er toch ooit eens voor uitkomen. En ik weet ook wel, ze hoort dat niet graag, maar toch is het zo. Of als ge liever “professioneel danseres” hoort, mij best, maar het is en het blijft hetzelfde. Ne paal is ne paal, of hij nu dient om rond te dansen of aan te *(maakt seksueel gebaar)*... bon, enfin, ge begrijpt me wel inspecteur Mannaerts.

AGENTE Bon, dat zegt al iets over de standing van madam hier, maar ik snap nog altijd niet waarom dat madam hier dan moet zijn.

RAYMOND Dit hier is Eddy, en Eddy staat op het punt te trouwen. Nietwaar, Eddy?

JACK *(is mee met de leugen)* Ja, natuurlijk! Eddy is gelijk dat ze noemen de bruidegom in spé. Hé, Eddy?

EDDY Nee.

Eddy krijgt een draai rond zijn oren van Jack.

EDDY Au. Ik... euh, ja, zeker?

BERT Jazeker!

RAYMOND En wat doen mannen zo onderen als hun allerbeste vriend, zoon, en collega gaat trouwen? Een vrijgezellenavond organiseren!

AGENTE Om 10u30 ‘s morgens.

RAYMOND Ge kunt niet vroeg genoeg beginnen. Gewoon nog eens een gezellig feestje met mekaar om samen met de aanstaande sloef nog voor de laatste keer de bloemetjes buiten te zetten. Want geeft toe, eens dat die trouwring rond uw vinger begint te knellen, is de lol er al snel af. Bent u gelukkig getrouwd, als ik vragen mag?

AGENTE Nee, dat mag u niet.

RAYMOND Oké, niet dan. We zijn dus heel vroeg aan onze vrijgezellenavond begonnen en we gaan het zeker en vast heel laat maken...

JACK Of terug heel vroeg.

Iedereen lacht.

AGENTE Ik snap het.

RAYMOND Wij hebben Kristel, als dat haar echte naam is natuurlijk, hier ingehuurd om een stomend stripteaseact te komen uitvoeren voor onzen Eddy. De gelukzak. Doe maar Kristel, begint er maar aan.

KRISTEL Ja, maar...

BERT Niet verlegen zijn, schat, hier wordt ge toch voor betaald of niet?

KRISTEL *(probeert nog)* Zonder muziek kan ik toch niet dansen?

BERT Daar kunnen wij toch niet aan doen dat gij uwe Cd-speler niet bij hebt.

JACK We zullen wij wel wat zingen.

KRISTEL Bon.

Kristel begint er aan terwijl de mannen een vrolijk "klap-maar-lekker-mee" feestdeuntje neuriën of zingen (suggestie: Mambo nr 5 van Lou Bega) Ze doet een geïmproviseerde lapdance bij Eddy, maar al snel blijkt ze er toch wel wat in beslagen te zijn. Eddy geniet. Ook de andere mannen genieten. De kleren van Kristel vliegen in het rond. De agente geniet zienderogen mee van al dat vrouwelijk schoon. Plots, als Kristel aan haar BH wil beginnen:

AGENTE Oké, stop maar al. Ik heb het al lang begrepen.

RAYMOND Dat is dan duidelijk nu. Blij dat we het op deze manier hebben kunnen uitklaren.

AGENTE Goed. Ik mag eveneens melden dat ik absoluut blij ben dat deze zaak tot een duidelijke uitkomst heeft geleid. Maar één ding snap ik nog altijd niet.

BERT Nee?

RAYMOND Wat dan?

AGENTE Wie heeft er dan de hulpdiensten gebeld en waarom?

JACK Tja...

BERT Euh.

EDDY Dat was ik toch.

AGENTE En gij zei daarjuist tegen mij van niet!

EDDY Ik heb mij vergist. Nu weet ik het weer. Ik was een beetje zat van al die Tequila die ze mij hebben laten drinken en ik heb toen gebeld, zomaar dus eigenlijk. Waarheid durven of doen was het. Jaja, nu komt het allemaal terug.

BERT Slim!

JACK Heel sterk, jongen.

EDDY Merci, pa.

AGENTE U weet toch dat er op het nodeloos bellen van de politionele instellingen een zware boete staat? De mensen verwachten altijd meer blauw op straat, maar op deze manier kunnen wij ons uiteraard niet toespitsen op de harde aanpak en nultolerantie van de ware criminaliteit.

EDDY Ja, het spijt me, mevrouw de agente.

AGENTE Bon, het is goed voor deze keer omdat ge trouwt. Maar riskeert het niet nog eens, hé.

EDDY Nee, nee. Ik zal er aan denken de volgende keer.

RAYMOND Het zal niet meer gebeuren. Daar zullen we allemaal mee op toezien.

AGENTE Goed. Ik veronderstel dat u mijn hulp nu niet meer van doen heeft? Alles is terug in orde. Klaar en duidelijk.

RAYMOND Dat is dan geregeld. Bedankt om langs te komen en tot ziens.

AGENTE Wacht eens even. Zo snel gaat dat niet. Er is nog een andere kwestie.

JACK Oh ja?

BERT Wat dan?

AGENTE Zijn die grote BMW en die grijze SAAB die hier de parking blokkeren soms van jullie?

JACK/BERT Ja, van ons.

AGENTE U staat allebei foutief geparkeerd. U moogt allebei een boete verwachten tussen uw ruitenwisser.

BERT Kunnen we dat ook niet zo laten?

JACK Mijn zoon gaat wel trouwen, hé?

AGENTE U moet nu ook niet gaan overdrijven. Ik heb dat telefoontje al door de vingers gezien. De politie mag dan wel uw vriend zijn, zo vriendelijk zijn we nu ook weer niet dat u er misbruik van moet beginnen maken. Trouwens ze zijn al geschreven en eens geschreven kan ik die niet meer wissen.

Jack en Bert lachen groen. De agente gaat naar de voordeur. Achter haar rug wordt het ruilproces doorgevoerd. Jack heeft zijn zoon los gemaakt en Kristel vliegt in de armen van Bert. Ze verstijven als de agente haar omdraait.

AGENTE Prettige dag nog verder, heren.

BERT Dat zal er niet aan mankeren, mevrouw de agent.

JACK Geen probleem.

De agente wil de deur opendoen. Linda staat voor de deur en deze is verbaasd dat ze voor haar neus open gedaan wordt en dat er zo veel volk binnen staat.

AGENTE Mannen, jullie tweede paaldanseres is ook gearriveerd. Nu kan het feestje helemaal beginnen. Schoon kontje trouwens. (af)

De agente geeft een slag op de poep van Linda. Ze verdwijnt en Linda komt stomverbaasd binnen. Ze is verbaasd om haar baas Bert hier samen met een halfnaakte Kristel te zien. Raymond zweet het uit. Kristel verzamelt snel al haar kleren en verstopt zich achter Bert.

LINDA Wie was dat? Waarom beledigt die mij zo? Wat is hier eigenlijk allemaal aan de hand?

RAYMOND Amai gij kunt nogal vragen stellen, zenne.

LINDA Mijnheer Gebroers, wat doet gij hier?

BERT Ik euh...

LINDA Ik dacht dat gij op dat congres zat in Spanje?

BERT Ik ben onderweg naar Zaventem.

LINDA En gij, Kristel, gij komt hier wat uitzieken of zo?

KRISTEL Ik dacht dat ook in Spanje te doen.

LINDA Ik denk dat als ge zo blijft rondlopen, ge snel een verkoudheid zult vast hebben. Jullie moesten beschaamd zijn. Ik zal de firma wel recht houden. Ik ben al van deze morgen de strepen aan het verdedigen in de waan dat mijn baas naar een heel belangrijk congres is en onze veelgeliefde secretaresse geniet van een paar dagen welverdiend ziekenverlof. Ik kom thuis om te zien of dat mijne man zijn klusjes allemaal heeft uitgevoerd en of dat er iets te eten valt. Maar wat zie ik? Mijn baas en mijn secretaresse die met mijne man aan het vetsjmoezen zijn. Knap.

BERT Luistert, ik kan het uitleggen.

LINDA Dat hoeft niet. Ik kan de stipjes ook wel verbinden. Wacht maar tot ze dit op den bureau horen.

BERT Dat is toch niet nodig. We kunnen er samen toch uit komen?

LINDA Ik wil met u niks meer te maken hebben. Kristel wordt op staande voet ontslagen...

KRISTEL Nee, niet doen.

LINDA ... en gij, ik meld dit aan de raad van bestuur.

BERT Er moet toch een manier zijn om u te overtuigen om te zwijgen?

LINDA Desnoods stap ik naar de gazet. Er is niks dat mijn beslissing nog kan wijzigen.

BERT Ook geen opslag?

LINDA Nee... hoeveel?

BERT 100 (*bedenkelijke blik van Linda*) 200 euro per maand.

LINDA Netto.

BERT (*toegevend*) Netto.

LINDA Oké dan. Maar lapt mij dan geen twee keer, want dan komt ge er niet vanaf met wat opslag.

KRISTEL/BERT Oké.

LINDA En gij Raymond, met u heb ik nog een appeltje te schillen.

RAYMOND Het ziet er allemaal anders uit dan wat het in werkelijkheid is. Ik zweer het. Ik heb hier nul de botten, niks mee te maken.

BERT Nee zeker?

KRISTEL Gij zijt de oorzaak van dit alles.

RAYMOND Bedankt hoor!

LINDA Ik vermoedde al dat ge er tot over uw oren in zou zitten, maar dat gij ook nog de aanleiding waart, wist ik niet. Ge stelt me diep teleur.

RAYMOND Luistert zoeteke...

LINDA Niks te zoeteke!

RAYMOND Het zit helemaal anders in elkaar. Het is eigenlijk allemaal onschuldig begonnen en een beetje uit de hand gelopen.

LINDA Ik wil het niet horen. En al zeker niet van een vent die op de middag nog altijd in zijn pyjama rond loopt. Ge moest beschaamd zijn!

BERT (*gespeeld*) Amai, is het al zo laat? Ik denk dat wij hier niet meer nodig zijn, hé?

KRISTEL Onze vlieger vertrekt over een dik half uur, met wat geluk halen we die nog.

BERT Bon, het was mij een waar genoegen, Raymond, Linda, heren.

KRISTEL Tot de volgende keer...

Bert en Kristel muizen er in stilte van door. De spanning blijft om te snijden.

LINDA Ge moet vooral geen moeite doen om terug te komen. Ik kan jullie momenteel even hard missen als een overvolle lijnbus op een zweterige zomeravond.

EDDY Dat is wel een taaie tante hé, papa.

JACK *(tussen de tanden)* Zwijgen jongen.

LINDA En mag u dan wel zijn? Wat doet u hier in mijn huis?

JACK Ik ben Jack en uw man...

RAYMOND ... Zal dat zelf wel uitleggen.

JACK Raymond, die liefvallige dame hier vraagt wat ik hier doe in dit huis dus zal ik ook zeggen waarom ik gekomen ben.

RAYMOND *(tussen zijn tanden)* Maak het niet moeilijker dan het nu al is. Nee, schat, deze heren kwam gewoon even langs met een enquête.

LINDA Ja. Een enquête.

LINDA Een enquête over wat?

RAYMOND Over? Over... over de kwalijke gevolgen van een gokverslaving.

JACK Juist.

LINDA Dan zijn ze bij u inderdaad aan het juiste adres.

JACK U bent mijn buit.

LINDA Pardon?

RAYMOND Merci! Nu is het klaar.

JACK Wat? Ik heb toch nog altijd recht op mijn buit, niet waar? Ik heb uw "I owe you" dan niet meer op zak, onze vorige ruil is niet doorgegaan dus wordt die met terugwerkende kracht terug van kracht. *(tot Linda)* Ik veronderstel dat u dus mijnheer zijn mevrouw zijt, Linda?

LINDA Ja, hoe weet u mijn naam?

JACK Dat is niet van belang. Wat van belang is, is dat ik u straks als mijn persoonlijk bezit mee naar huis mag nemen. Deal vereffend.

LINDA Dat ziet ge van hier.

EDDY Van hier ook...

JACK *(geeft Eddy een draai rond zijn oren)* Onnozelaar!

LINDA Ik moet bekennen dat ik niet helemaal kan volgen.

RAYMOND Ik zal het allemaal nog eens uitleggen. Blijft kalm en luistert eerst rustig naar heel mijnen uitleg, oké?

LINDA Maakt maar dat ge rap aan het vertellen zijt of ik doe u iets aan.

RAYMOND Bon, Ik ben gisteren op café Jack tegengekomen. We zijn beginnen poken en in het laatste spelletje... ge weet, onze relatie is de laatste tijd niet meer wat het geweest is. Enfin er zit serieus wat sleet op.

LINDA Er is alleen nog maar sleet.

RAYMOND Dat bedoel ik dus. Het is niet meer wat het geweest is en het zal...

LINDA To the point, graag.

RAYMOND Wel, bij dat laatste spelletje heb ik u ingezet.

LINDA Gij hebt wat?

RAYMOND U ingezet.

LINDA Gij hebt mij ingezet? Hoe durft ge!

RAYMOND En verloren.

JACK Gij zijt dus voor mij.

EDDY Mama!

LINDA Mij ingezet en verloren? Maar dat is toch te belachelijk voor woorden? Ik ben een geëmancipeerde vrouw. Nog nooit van hashtag me-too gehoord zeker? Ik ben niemands bezit. Hoe haal je het in je hoofd?

RAYMOND Ik beloof plechtig dat ik het nooit meer zal doen.

LINDA Dat is u geraden. Die kans zult ge trouwens ook niet te snel meer krijgen als ik klaar ben met u.

RAYMOND Als ge wilt, ga ik zelfs nooit meer mee pokeren met de mannen. Ik ga zelfs nooit of te nimmer meer op café.

EDDY Maar veel te willen zal ze niet hebben. Ze is van ons, alé van u, hé, papa.

LINDA Ik ben van juist niemand. Tenzij dan mezelf. Mocht ik kloten hebben, ge zou ze kunnen kussen.

RAYMOND Ik heb u gezegd dat ze geen gemakkelijke was, hé.

LINDA Maar bon, bij deze schlemiel wil ik toch ook niet blijven. Alles beter dan hem hier.

RAYMOND *(terneergeslagen en verloren)* Ge hebt gelijk. Ga maar mee met Jack en Eddy.

JACK *(geil)* Kom eens hier, lekker beest.

LINDA Rustig aan, hé.

JACK Ik eis absolute gehoorzaamheid.

LINDA Ja maar, zo moet je tegen mij niet beginnen.

Jack kijk haar boos aan, knipt in zijn vingers en wijst haar plekje naast hem aan. Ze gaat slaafs bij Jack en Eddy staan.

LINDA Jawadde.

JACK Wie baas is, spaart de roede niet.

LINDA Kan ik mij er niet uit kopen?

EDDY Over hoeveel klappen we?

JACK Ik zwem in het geld, dat interesseert me niet.

EDDY Alé pa? En ik dan?

LINDA Ik heb wel het één en het ander geërfd van mijn ouders. Desnoods krijgt ge het huis hier er ook bij, dat staat toch op mijn naam.

RAYMOND Waar moet ik dan gaan wonen?

LINDA Trek uw plan. Desnoods gaat ge in een kartonnen doos onder een brug liggen, kan mij het wat schelen. Gisteren had ge mij niet nodig, nu dus ook niet.

JACK Zwijgen en zitten.

Ze gaat als een slaafs hondje zitten op een stoel.

- JACK** Ik heb andere plannen met u. En dat is niet in geld uit te drukken.
- LINDA** Wat dan?
- JACK** Niks speciaal, voor mij dan toch. Ik ken een grote, dikke neger waar ik nog bij in de schuld sta. Ik heb bij hem eens een Ferrari Testa Rossa geleend en die in de praktijk gereden.
- EDDY** Ja, ma, dat was nogal eens een wreed accident, zenne.
- JACK** Noemt die vrouw niet ma. Dat is ze niet en dat zal ze nooit zijn. Die neger zal een blank slavinnetje wel kunnen appreciëren. Dan staan we quitte.
- LINDA** Raymond, helpt dan toch. Ik ben bang.
- RAYMOND** En daarjuist mocht ik me niet moeien.
- LINDA** De kaarten liggen anders nu.
- RAYMOND** Kaarten? Daar zeg je zoal iets. Zin in een spelletje poker, Jack?
- LINDA** Nu nog mooier. Daarnet sta je nog uit te bazuinen dat je nooit van je leven nog zou poken, en hop, je belofte is al naar de vaantjes.
- RAYMOND** Alles of niets!
- LINDA** Pardon?
- RAYMOND** Jack, alles of niets?
- JACK** Alles of niets, dus?
- RAYMOND** Ja. Vijf kaarten, ineens all-in, elke kaart inwisselbaar, geen pasmogelijkheid.
- JACK** Zuivere regels.
- RAYMOND** Als ik win, krijg ik ze terug, ja?
- JACK** En als ik win?
- RAYMOND** Dan moogt ge ze houden. En, daarboven, krijgt ge al dat geld en het huis dat ze beloofd heeft.

LINDA Dat mag je niet doen. Dan heb je niks meer.

RAYMOND Gij zij veel meer waard dan alle huizen en geld samen. Dan ga ik nog liever onder een brug wonen. Nee Jack, pakt deze deal aan. Voor al ons geld en de opbrengst van dit huis koopt ge denk ik wel twee Ferrari's. Ene voor die gekleurde medemens en ene voor u.

JACK Klinkt aantrekkelijk.

RAYMOND En dan hebt ge nog genoeg geld om uzelf een paar rondborstige, blanke slavinnetjes te kopen.

JACK Ja, deze stellen niet veel voor...

LINDA Pardon?

JACK Oké.

Raymond gaat het boek kaarten halen dat de hele tijd op de kast is blijven liggen. Ze gaan, zonder tafel, centraal stoel tegenover stoel zitten. Eddy en Linda gaan allebei bij Jack staan. Raymond deelt. Elk krijgt vijf kaarten.

RAYMOND Bon.

JACK Oké.

RAYMOND Hoeveel kaarten wilt ge ruilen?

JACK Ik heb goede kaarten.

RAYMOND Ge wilt niet ruilen?

JACK Dat heb ik niet gezegd. Twee.

Jack geeft de twee kaarten aan Raymond. Deze legt ze opzij en geeft Jack twee nieuwe kaarten van bovenop de boek kaarten.

JACK Veel beter.

EDDY Goe pa.

JACK Zwijgen achter de kaarten! Ga jij iets ruilen?

RAYMOND Ik denk er over na... Oké, alle vijf.

JACK Gij zijt zot.

RAYMOND Ja. Dat moet wel in deze situatie.

Raymond legt zijn vijf kaarten op de stapel en neemt de onderste vijf.

LINDA En?

RAYMOND Ik weet niet. Heeft Jack goede kaarten?

JACK In ieder geval geen slechte.

RAYMOND Oké. Showdown dan maar. Wat hebt ge te bieden?

JACK Eat your heart out: Three of a kind van tien. Probeer daar maar eens over te gaan.

RAYMOND Dat zal moeilijk worden.

EDDY Goed gespeeld, pa.

JACK Alles of niks? Ik heb alles en gij hebt niks. Hahaha!

LINDA Het is niet waar, hé.

RAYMOND Ik vrees...

JACK Yes! Het is waar wat ze zeggen: eens een loser, altijd een loser! Haha.

RAYMOND Nee, dat is niet waar. Ik heb een Straight: negen, tien, boer, dame, heer. En als ik mij de spelregels van poker nog goed kan herinneren, is dat hoger dan die drie tien. van u. Ik ben geen loser...

JACK Dat kan niet. Dat mag niet.

LINDA *(terwijl ze naar Raymond loopt)* Mijn held! Wat ben ik blij dat ik uit de klauwen van die tiran verlost ben.

EDDY Verdomme hé! Daar gaat mijn nieuwe moeder. En ik begon juist aan die warme band te wennen.

JACK *(licht groen)* Ik zeg het niet graag, maar: proficiat.

RAYMOND Ik ben blij dat gij een man van uw woord zijt, mijnheer voorlopig gewoon Jack.

JACK Ik geef het hier niet graag toe, maar ge zijt eerlijk gewonnen. En ik ben inderdaad een man van mijn woord. Dus alles blijft bij het oude.

RAYMOND *(doelend op Linda)* Bijna alles dan toch.

JACK Bon, ik heb hier niks meer te zoeken.

RAYMOND Nee. Ik denk dat we het van hier wel alleen aan kunnen.

JACK Kom, Eddy, we zijn hier weg.

RAYMOND Saluut...

EDDY Pa?

JACK Ja, jongen?

EDDY Mag ik er mee stoppen? Dit is veel te moeilijk voor mij. Ik pers de mensen niet graag uit.

JACK Af. Ge perst iemand af.

EDDY Met een citruspers?

JACK Laat maar. Ge doet het niet graag, hé?

EDDY Nee. Ik ben er niet voor in de wieg gelegd. Ik denk dat ik meer voor de zachtere sector ben.

JACK We zien wel, hé, misschien moet ge maar een illegaal casino beginnen of zo. Dat is wat makkelijker.

Jack en Eddy druipen het af. Als de deur achter hen dicht slaat:

LINDA Zo zie, opgeruimd staat netjes. En nu gij.

RAYMOND Ho, ho. Rustig. Ge zijt toch blij dat ik...

LINDA Wat? Dat ge mij verkocht hebt als een lot uit de loterij?

RAYMOND Achteraf gezien is dat toch grappig?

LINDA Zie jij mij lachen?

RAYMOND Nee... wat ik wil zeggen is... het is toch uiteindelijk op zijn pootjes terecht gekomen, hé?

LINDA Maar dat wil nog niet zeggen dat ik goedkeur wat je gedaan hebt.

RAYMOND Nee, dat was ook niet goed van mij. Maar soms kunt gij zo... zo...

LINDA Zo wat?

RAYMOND Zo opdringerig zijn. Ik ben precies uw personeel. Doe dit, doe dat...

LINDA Ben je soms niet meer gelukkig? Dan trap je het maar af.

RAYMOND Ik ben nog wel gelukkig. Anders had ik toch al die moeite niet gedaan.

LINDA Wel dan.

RAYMOND Wat ik wil zeggen is dat ik u graag zie, ondanks al uw... uw opdringerig gedrag.

LINDA Wel, vooruit. Je wordt bedankt.

RAYMOND Geef nu toe. Het enige waar jij nog voor leeft is je werk. Soms heb ik het gevoel alsof je met je werk getrouwd bent in plaats van met mij.

LINDA Dat is maar schijn.

RAYMOND Geef toe dat ge de laatste tijd niet dikwijls thuis zijt. Gij staat op, vertrekt naar den bureau en komt 's avonds laat terug om te eten en te slapen. Een beetje intimiteit zit er niet meer in.

LINDA Je hebt gelijk, maar het is ook zo ongelooflijk druk de laatste tijd.

RAYMOND Dat mag geen excuus zijn.

LINDA Nee, dat is waar. Sorry.

RAYMOND Zand erover?

LINDA We zullen het hele spel vergeten.

RAYMOND Al goed dat ik die kaarten deze morgen goed gestoken had. Ik wist wel dat het nog van pas zou komen.

LINDA Gij hebt dus eigenlijk vals gespeeld?

RAYMOND Laat ons zeggen dat ik het geluk een handje geholpen heb. Gaat ge hem achterna lopen om het hem te vertellen, misschien?

LINDA Neih. Gij zijt geweldig. Kom hier.

RAYMOND Niet zo snel. Ge moet mij wel iets beloven.

LINDA Wat?

RAYMOND Het is nu niet omdat we nu terug bij elkaar zijn, dat wij niet aan onze relatie moeten gaan werken.

LINDA (*ironisch*) Moet er dan iets veranderen?

RAYMOND Ja, zowat alles. We gaan wij eens goed babbelen de komende dagen. En als we daar zelf niet uit geraken, gaan we naar zo een relatietherapeut.

LINDA Is dat echt nodig?

RAYMOND Als ge wilt loop ik even naar beneden naar die BMW van Jack om te zeggen dat ge het niet nodig vindt...

LINDA Nee, het is goed. Ik heb het er voor over.

RAYMOND Dat hoor ik graag, zie.

LINDA Gij hebt trouwens ook het één en het ander goed te maken, dat beseft ge toch?

RAYMOND Wie? Ik?

LINDA Ge zijt er mee aan het zwanzen hé, makker? Ik heb van u tot nu toe ook nog geen sorry gehoord.

RAYMOND Ja, sorry. Ik weet dat ik dat gisteren niet had mogen doen, maar het zat me tot hier. Ik was u en onze relatie gisteren zo beu.

LINDA Is dat een reden om uw vrouw te verspelen?

RAYMOND Ik moet toegeven, die gedachte kan soms wel aangenaam zijn, even verlost van alle miserie. Maar de praktijk is veel te vermoeiend. Weet ge wat, ik weet het goed gemaakt. Wat zegt ge van een snoepreisje naar Spanje? Malaga, Valencia, Barcelona, ge zegt het maar.

LINDA Dat zou mij al veel doen vergeten.

RAYMOND Oké. Dat doen we. Wanneer zijn we weg?

LINDA Binnenkort. We zullen een van de dagen wel eens naar het reisbureau bellen. Hoe zit dat eigenlijk met uw telefoontje? Heb je nu iets gewonnen?

RAYMOND Nee, jammer genoeg. Ik heb geen telefoontje gekregen en waarschijnlijk dus ook niks gewonnen.

LINDA Spijtig. Waar ging dat nu feitelijk over?

RAYMOND Over... niks. Het interesseert me zelfs niet meer. Het enige wat telt is dat wij weer bij elkaar zijn.

LINDA Hebt gij trouwens eten gemaakt? Ik rammel van de honger.

RAYMOND Daar heb ik nu eens geen tijd voor gehad, zie. Ik ben deze morgen net iets te druk bezig geweest met u voor mij terug te winnen.

LINDA Zou je er dan niet maar eens meteen aan beginnen?

RAYMOND Nee.

LINDA Hoe, nee?

RAYMOND Als gij terug gaat beginnen gelijk deze morgen en gisteren en alle dagen daarvoor, is mijn honger gelijk al over.

LINDA Dan maak ik zelf wel een paar boterhammen. Ik moet terug naar het werk. En doet alstublieft kleren aan.

RAYMOND Gij hebt geen honger. En die kleren zijn ook niet meer nodig...

LINDA Oh nee?

RAYMOND Gij hebt alleen nog maar zin in dessert.

LINDA *(doelend op haar dieet)* Over hoeveel calorieën spreken we?

RAYMOND Als gij bovenop zit? Gemakkelijk 400 per half uur...

LINDA *(haar frank valt)* Ge bedoelt... Toch niet nu? Midden op de middag?

RAYMOND Nee? Ge moet terug naar den bureau om het werk van uwen baas en zijn maîtresse over te nemen zeker? Die zitten nu met twee in het toilet van de airbus op weg naar Fuertaventura te rampetampen. Ik zou verlof nemen en van dat werk niet wakker liggen als ik van u was. Dat ligt er morgen ook nog wel. Wedden?

LINDA Wedden dat ik eerst boven ben?

De telefoon gaat. Ze blijven allebei even staan. Raymond wil opnemen, maar Linda houdt hem verleidelijk tegen.

RAYMOND *(besluitvaardig)* Laten bellen!

LINDA *(bij de pinken)* Dubbel of niets?

RAYMOND Laat ons maar ineens voor dubbel gaan.

Ze rennen beiden speels stoeiend de trap op en vallen beiden in bed terwijl de lichten doven. We horen het antwoordapparaat overslaan.

STEM Goedendag mijnheer... U had deelgenomen aan onze wedstrijd en was door onze computer geselecteerd als winnaar. Voorwaarde was wel dat u zou opnemen met de woorden: "poker je rijk". Vermits u niet bereikbaar bent, noch opneemt, zijn wij genoodzaakt u te schrappen van onze lijst en op zoek te gaan naar een nieuwe winnaar. Jammer maar u wint geen reis naar Las Vegas. Vergaat vooral niet om volgende keer weer mee te spelen. Prettige dag nog.

FADE OUT.